உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

2632

ஸ்ரீஜ்ஞாநஸம்பந்தகுருப்யோநம:

"சென்னை வேதாகமோக்த சைவசித்தாந்தசபைப்"

பிரசரம்

ஞானசாகரம்.

அன்பளிப்பு. திரு. க. சுப்பிரமணிய ஐயரவர்கள்.

இது,

சமயசாத்திர தத்துவசாத்திர பௌதிகசாத்திர இலக்கண இலக்கியப் பொருள்விரிக்கும் மாதாந்தப்பத்திரிகை.

பதுமம்-க. } சாலி. ௲௮௨௩ பிலவஸு தைமீ ௨௨. பூசம். { இதழ்-க.

பொருளடக்கம்.

ஞானசாகரம்.
கௌரவாபிமானசீலர்.
வேதாகமோக்தசைவசித்தாந்தசபை.
சோமசுந்தரவிஜயம்.
சகளோபாசனை. (Symbolism)
தமிழ்வடமொழியினின்றுபிறந்ததாமா ?
தமிழ்ச்சொல்லுற்பத்தி.
சமாசாரக்குறிப்புகள்.

பத்திராதிபர். நாகபட்டினம் - வேதாசலம்பிள்ளை.

சென்னைக் கிறிஸ்டியன்காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர்.

சென்னைப்

பண்டித மித்திர யந்திரசாலையில்

முத்திரீகரிக்கப்பட்டது.

1902.

கௌரவாபிமானசீலர்.

உபகரித்ததொகை.

நாகை, வெளிப்பாளையம் - சைவசித்தாந்தசபை. ரூபா ச

ஸ்ரீமத், கு - சிங்காரவேலுமுதலியாரவர்கள். ,,
சூபர்வைசர், டி-பி-டப்ளியூ திண்டிவனம்.

,, பெ - முனுசாமிமுதலியாரவர்கள்
சூபர்வைசர், இன்ஜினீரிங் டிபார்ட்மெண்ட்,
மதராஸ்ரயில்வே, பிரம்பூர்.

,, சிவ - அருணகிரிமுதலியாரவர்கள்
கமிஸேரியேட் ஆபீஸ், சிக்கந்தராபாத்து.

,, T. R. கிருஷ்ணசாமிராவ் அவர்கள் ,, க0.
பொலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர், பரமகுடி.

,, திருமயிலை - அரங்கசாமிநாயகரவர்கள்
அபாதகிரி.

,, T. M. பொன்னுசாமிப்பிள்ளையவர்கள்
பேபர்கரன்சி ஆபீஸ், இரங்கூன்.

,, சி - அருணாசலசெட்டியாரவர்கள்.
டி-பி-டப்ளியூ-கண்டிராக்டர், திண்டிவனம்.

,, அ - துரைசாமிகௌண்டரவர்கள். ,, க(
பிரானச்போஸ்டாபீஸ், வல்லம்.

,, நாகபட்டினம் - முனிசாமிப்பிள்ளையவர்கள். ,, க0

,, செ - வேதகிரிச்செட்டியாரவர்கள். க0
டி-பி-டப்ளியூ-கண்டிராக்டர், திண்டிவனம்.

,, தண்டலம் - பாலசுந்தரமுதலியாரவர்கள்
தமிழ் டிரான்ஸ்லேட்டர்ஆபீஸ், சென்னை.

,, தி - முத்துராமபிள்ளையவர்கள்
தமிழ்ப்பண்டிதர், திருவேட்டீஸ்வரர்பேட்டை.

தொகை உபகரித்த கனவான்களன்றி மற்றைக் கனவான்களும் தாந்தாம் உபகரிக்கும் திரவியத்தை விரைவிலுதவியூக்கமூட்டுவார்களென்று பிரார்த்திக்கின்றோம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீஜ்ஞானஸம்பந்தகுருப்யோநமஃ

"வாழ்கவந்தணர்வானவரானினம்
வீழ்கதண்புனல்வேந்தனுமோங்குக
ஆழ்கதீயதெலாமரனாமமே
சூழ்கவையகமுந்துயர்தீர்கவே."

ஞானசாகரம்.

இப்பத்திரிகை, தன்கண்விசேடமாகவெடுத்து விவகரிக்கப்படும்பிரபல சமயக்கோட்பாடுகளைத் தூலவகையானுஞ் சூக்கும வகையானும் ஆராய்ந்து உண்மைப்பொருள் வலியுறுத்துச் சாகரம்போலப் பொருள் விரிந்து செல்லுந்தன் மாட்சிதெரிப்ப ஞானசாகரம் என்னும் பெயர்த்தாயிற்று. என்னை? இவ்வுலகின்கட் பலவேறுபடப் பரந்துகிடக்குஞ் சமயங்களெல்லாந் தம்மை அனுசரித்தொழுகும் ஆன்மாக்களின் பக்குவ முறைதமக்கேற்பவும் அப்பக்குவமுறைமையால் அவரறிவு விரிந்துசெல்லுந்தன்மைக்கேற்பவும் தாமும் ஒரு நெறிப்படாவாய்ப் பலநெறிப்பட அகன்று தாந்தாம் நுதலிய பொருளையே உண்மையெனத்துணிந்து ஆராய்ந்து அவைதம்மாலுறுதிகொண்டு உய்யுநெறி தேடுகின்றன; இங்ஙனம் ஒன்றினொன்று மறுதலைப்பட்ட இலக்கணங்களுடைய வாயினும், ஒன்றினொன்று குறைந்த குணங்களுடையவாயினும், ஒன்றினொன்றுயர்ந்த குணங்களுடைய வாயினும் எல்லாச்சமயங்களும் மெய்ச்சமயங்களேயாய், எல்லாம் வீடுபேற்றின்கண் உய்க்கும் வழிகளுந்துறைகளுமேயாய், முழுமுதற்பெருங்கடவுளாகிய தந்தையை ஆன்மாக்களாகிய பசுங்குழவிகள் சென்றணையுங்காறும் அறிவூண் தந்து வளர்க்குந் தாய்மார்களேயாய் விளங்குவனவாகலின் அச்சமயப்பொருள்களை யெல்லாம் ஒருங்கே தொகுத்து அவற்றை உண்மையானாராய்ந்து இன்புறுதல் ஒரு தலையான் வேண்டுமாகலினென்பது.

இனி உவர்மிகுந்துண்ணுதற்கினியாத பூதசாகரம்போலாது உள்ளமென்னுங் கொள்கலத்தாற் றம்மை முகந்துண்பார்க்குப் பரஞான வமிழ்தத்தையூட்டிக் கழிபெருஞ்சுவைபயந் துறுதிகூட்டும் பெருமைத்தாகலின் இது ஞானசாகரம் என்னும் பெயர்த்தாயிற்று ; பூதசரீரத்தை வளர்க்கும்

அப்பூதநீர்ச் சாகரம்போலாது ஆன்மாவின் ஞானசரீரத்தை
ஞானநீருடைமையானும் இது ஞானசாகரம் என்னும் பெயர்த்த
இன்னும் பூதசரீரக்கட்பொறிக்குமாத்திரமே வரையறைப்படாதுவ்
ஆன்மவறிவான் வரையறுக்கப்படும் பரப்புடைய அப்பூத சாகரம்பே
லாது அவ்வான்மவறிவானும் வரம்புகுறித்தறியப்படா தகன்று கிடக்கு
பெரும் பரப்புடைய திப்பியசாகரமாதலானு மிது ஞானசாகரம் என்னு
பெயர்த்தாயிற்று. இனி அப்பூதசாகரம் மரக்கலஞ்செலுத்துதல் வல்ல
னொரு மீகாமன் தன்னைக்கடந்து அப்பாற்படுங் கண்டங்களைக் காண்டற்
குத்தான் ஏதுவாதல்போல இறைவன் றிருவருட் பெரும்புணைபற்றித்தன்
னைக்கடக்கவல்லார்க்குப் பத்திமார்க்கத்தைத் தந்து அவ்விறைவன் றிரு
வடிப் பேரின்பமுத்தி யுலகைத் தலைக்கூடச் செய்தற்குத் தானேதுவா
கலான் இஃது அச்சாகரத்தொடு சாமியம்பெறுவதூஉமாயிற்று ; பல்வ
கைப்பொருளுந் தன்னகத்தடக்கித் தன்பொருள் வேண்டுவார் வேண்டு
வகையானெல்லாம் நல்குந்திருவுடைய அப்பூதசாகரம் போல இதுவுந்
தன்னை யாராய்வாரறிதிற முறைமைக்கேற்ப அசேதன தத்துவங்கண்
முதற்சேதனதத்துவங்க ளிறுதியான பொருளியல் தெளிதர வுரைதரு
லானும் அதனோடொப்புமை யுடையதாயிற்று ; அது பெரும்பெயரெ
விக்குப் பேருண்டந்து அம்முகத்தான் மாயிருஞாலத்து மன்னுயிர்த்தெ
குதியையோம்பி வளம்படுக்குமாறுபோல இஃதான்மவறிவிற்கு ஞா
மழையூட்டி யான்மாவை யுரம்படுக்கும் பெற்றியுடைமையானும் அவ்வ
றொப்புமையுடைய தாயிற்று.

இனி, இத்தலைமைப்பெயர் முதனின்ற ‘ஞானம்’ என்னுஞ்சொ
‘மெய்ஞ்ஞானம்’ ‘அஞ்ஞானம்’ என அடைமொழிகொடுத்து விசேடிய
வழியெல்லாம் மெய்ஞ்ஞானப் பொருணுதலுமாறு ‘இவன் ஞானமுடை
யான்’ ‘இவன்ஞானி’ என்றற்றொடக்கத்துலகியல் வழக்கானும் “ஞான
தின் றிருவுருவை” “ஞானக்கண்ணினிற் சிந்தைநாடி” என்றற் றொடக்க
துச்செய்யுளியல் வழக்கானுந் துணியப்படும். எனவே, பாசஞான பசு
ஞான வியல்பெல்லாம் எஞ்சாது விளங்கக்காட்டி அம்முறையாற் பதி
ஞர்னமெய்ம்மை புலப்படுக்கும் ஒழுகலாறுடையது ‘ஞானசாகரம்’ எனப்
பெயரிய இப்பத்திரிகையா மென்பதினிது விளங்கும்.

இனி அப்பாசஞானத்தின்கட்படும் பௌதிகசாத்திர தருக்கசாத்
திரவரலாறுகளும் வியாகரணமுறைகளும் காவியநுட்பங்களும் அலங்கார
வகைகளும் உடவுலகவியல்பும் அதன்முதலாகிய மாயையினிலக்கணமும்
பிறவும் இதனுள் ஆங்காங்குத் தந்துவிளக்கப்படும். இனிப்பசுஞானத்தின்
கட்படுவனவாகிய வேறுவேறு சமயத்தார்கூறுந் தேகான்மவாதம் இந்
திரியான்மவாதம் அந்தக்கரணான்மவாதம் பிராணான்மவாதம் ஏகான்ம
வாத முதற் பலதிறப்படுவனவுஞ் சித்தாந்தசைவவதீத வான்ம விலக்கண

ளும் பிறவுந்தந்து விரிக்கப்படும். இனி யிவற்றினதீதமாகிய பதிஞானவியல்பு அவ்வச்சமயத்தார் கூறும் ஈசுரவிலக்கணவரலாறு விரித்து அம்முகத்தாற் சித்தாந்தசைவப் பதிப்பொருணிச்சய முறைபற்றி யறிவுறுக்கப்படும்.

இங்ஙனம் உலகெங்கணும் பரந்துகிடக்குஞ் சமயஞானமுழுவதூஉந் தன்னகத் தடங்கக்கொண்டு தானவற்றிற் கதீதமாம் உன்னதநிலைமேற்கொண்டு விளங்குஞ்சித்தாந்த சைவமொன்றேமெய்ஞ்ஞானமாய் நிலையுதலுற்று ஞானமங்கள வுருவினதாய் விரிதலானும், பூதசாகரத்தோ டொருவாற்றான் ஒற்றுமையுறுதலும் ஒருவாற்றான் வேற்றுமையுறுதலுமுடையானும் இது ஞானசாகரம் என்னுந்தலைமைப்பெயர் புனைந்து செந்தமிழ்மொழிவளமளாவி, அன்பருள்ளக்கமலங்கள் தளையவிழ்ந்தன்புநறை யொழுக்கிக் கமழவும் சமயவாதிக ளொருமைக்கருத்துற்றுச் சித்தாந்தசைவவுறுதிப்பொருண்மை தேர்ந்து அகங்களிப்பவும் சமயஞானமுணரப்பெறுதாரிதன்கண் அதனை வாரிமுகந்துண்டுதேக்கெறிந்து குதூகலங்கொள்ளவும் தமிழ்க்கல்விவளஞ் சிறப்பவிழையும் மாணாக்கர்குழாமிதனை விரையக்கற்றுத் தம்புலமை நிரப்பிக்கொள்ளவும் நல்லுதவிபுரிந்து, நலம்பல பெருக்கி யாண்டும் பரந்துலாவுவதாயிற்று.

கௌரவாபிமானசீலர்கள்.

சமயஞானவிரிவுணர்த்தி யுறுதிகூட்டும் பத்திரிகைகளை இச்செந்தமிழ்நாட்டிற் காண்டலரிது. ஒருகால் ஒன்றிரண்டுதோன்றி நடைபெறினும் பொருள்தந்து உபகரிப்பாரின்றித்தளர்ந்து பருவமுதிரா முன்னரே மறைந்துபோகின்றன. இதனை யுணர்ந்து திரவியோபகாரம் புரிந்து ஊக்கமுறுத்துங் கனவான்கள் சிலரைத்தெரிந்து அவர்க்கெல்லாம் விஞ்ஞாபனம் ஒன்றெழுதியனுப்பினேம். அக்கனவான்கள் அதனைப்பிரியமாக ஏற்றுக்கொண்டு அதிற்கண்டவாறு உபகரித்திட்டார்கள். அங்ஙனம் உபகரித்திட்ட கனவான்களின்பெயரும் அவ்விஞ்ஞாபன கடிதமும் இப்பத்திரிகையின்மேற்கடிதத்திற் பதிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன.

இங்ஙனம் உபகரித்திட்ட கனவான்களுள்ளும்விசேடமுயற்சிமேற்கொண்டு தாமேயுபகரித்தும் பிறரையுபகரிக்கும்படி செய்வித்தும் இன்னுமுயல்வதாக வாக்களித்தும் ஊக்கமூட்டிவரும் திண்டிவனம், சூபர்வைசர் ஸ்ரீமான் கு - சிங்காரவேலுமுதலியாரவர்களுக்கும், நாகை வெளிப்பாளையம், சைவசித்தாந்தசபை மெம்பர், ஸ்ரீமான்-மதுரைநாயகம்பிள்ளை அவர்கட்கும், சென்ட்ஜோஸப்காலேஜ் தமிழ்ப்புலமை நடாத்தும் பண்டிதர் ஸ்ரீசவரிராய பிள்ளை அவர்கட்கும் எம்மாற்செய்யக்கிடந்த பிரதியுபகாரமின்று. ஸ்ரீமதுரைநாயகம் பிள்ளையவர்கள் நன்முயற்சியால் வெளிப்

பாளையம் சைவசித்தாந்தசபையாரும் இதனை யாதரிக்க இயைந்துதொகை யுதவியிட்டார்கள். இப்பிள்ளையவர்களதும் முதலியாரவர்களதும் நன்மாதிரி கடைப்பிடித்துச் சைவசித்தாந்தச் செல்வர்களெல்லாரும் முயன்றுஇதனை யாதரிக்கப் புகுந்திடுவராயின் இப்பத்திரிகை தழைத்தோங்கி நிலவிடு மென்பதற்கு ஐயமென்னை? நாகை வெளிப்பாளையம் சைவசித்தாந்த சபையாருபகரித் திப்பத்திரிகையினைத் தமக்கு முரிமையாக்கிக் கொண்ட வாறுபோலத் திரிசிரபுரம், உறையூர், சேலம் கோயமுத்தூர் தூத்துக் குடிமுதற் பலவிடங்களிலுமுள்ள ஏனைச் சைவசித்தாந்தசபையாரும் உப கரித்திதனைத் தங்கடங்கட்கு முரிமைசெய்துகொள்வாராயின் சித்தாந்த சைவப்பிரசாரகம் இனிது நடைபெறுதற் கேதுவாமன்றோ? அல்லதூஉம், வேறுவே றிடங்களிலிருந்து சைவநிலையிடும் அச்சபைகளெல்லாம் இம் முகத்தான் ஒருங்குதிரண்டுலகிற் குபகரிப்பதா யேற்படுமன்றோ? இவை யெல்லாமுணர்ந்தேனைச் சபையிலுள்ள அன்பர்களு மிதனை யாதரித்துப் புகழும் புண்ணியமு மெய்துவாராகவென்று திருவருளைச் சிந்திக்கி ன்றேம்.

இனி, இப்பத்திரிகை தொடங்குதற்கு முன்னரே பொருளுதவி செய்த கௌரவாபிமான சீலர்க்குப் பலமுறையாலும் வந்தனஞ் செய்யக்கட மைப்பட்டிருக்கின்றேம். கௌரவாபிமான சீலர் தொகை பெருக்க முறு தலே பத்திரிகைக்குப் பலமாதலால் பிரபுக்களாயுள்ள கனவான்களெல் லாரும் இதனைக்கௌரவித் தாதரிப்பார்களென்று விஞ்ஞாபனஞ்செய்து, கொள்கின்றேம்.

வேதாகமோக்த சைவசித்தாந்தசபை.

இப்பெயர் பூண்ட சித்தாந்தசபை, கடந்த முப்பது வருடங்களாக இத்தென்னாடு முழுவதூஉம் உபந்நியாஸங்களானும் நூலுரைகளானும் சைவப்பிரசாரகம் செய்து போந்த சிவாநுபூதிச்செல்வரும் என் ஆசிரிய ருமாகிய 'வைதிக சைவ சித்தாந்த சண்டமாருதம்' ஸ்ரீலஸ்ரீசோமசுந்தரநாயகர வர்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு நடைபெறுவது.

அப்பெருந்தகையார் சிவசாயுச்சிய முற்ற பின்பு அச்சபையை அபிமானித்திருந்தவர்களெல்லாரும் ஊக்கங்குன்றி அதனை அபிவிர்த்தி செய்தற்குரிய நன்முயற்சியொன்றுஞ் செய்யாமற் சோம்பலுறுவாராயி னர். நாயகரவர்கள் ஜீவதசையிலேயே சைவாபிமானிகளிற் பலர் தம் அபிமானத்தைச் சிறிது சிறிதாய் நழுவவிடுவாராயினர். வேறுசிலர் நாயக ரவர்களைக்கண்டு விட்டால் அவர்கள் மனமகிழுமாறு இன்சொற் சொல்லி அரிய காரியங்களையும் முடிப்பது போல் உறுதிமொழிந்து அவர்களைக் காணுவிடத்தில் தாம் ஈட்டிய பொருளையே தெய்வமாகக்கொண்டு தாம்

சொல்லியவற்றை மறந்தொழுகுவர். வேறு சிலர் 'சைவமாவது சிவமாவது நம்முடைய கைப்பொருளுக்கு நஷ்டமன்றோ நேருகின்றது, சபையும் வேண்டாம் ஒன்றும் வேண்டாம்' என்று சொல்வாராயினர். நாயகரவர்களுக்குத்தொண்டு செய்து சித்தாந்த சைவவுணர்ச்சி பெற்றுக்கொண்ட வேறு சிலர் தாந்தாமும் நாயகரவர்களாய் விடல்வேண்டுமென்று பேராசைகொண்டு தாமே யாங்காங்குப் பிரசங்கங்கள் செய்தலும் அப்பிரசங்கங்களிலும் வேறிடங்களிலும் நாயகரவர்களைப் புறம்பழித்துக் குருத்துரோகஞ் செய்வாருமாய் ஒற்றுமையழிந்துபோயினர். இனி நாயகரவர்களுக்குப் பின்பாவது அச்சைவர்கள் தம்முள் ஒற்றுமையுடையராய் வாழ அறியாமல் தமக்குள்ளேயே கலகங்கள் விளைத்துத் தாந்தாமே சைவப்பிரசாரகராதல் வேண்டுமென ஆவேசங்கொண்டு ஆங்காங்குப் பிரசங்கங்கள் செய்தாரவாரிக்கின்றனர். இங்ஙனம் ஒழிவார் ஒழியச் சபையின் பலம் குறைந்திருப்பதனால் நாயகரவர்களிடத்தில் ஆசாரிய விசுவாசம் பாராட்டிச் சைவசமயப்பிரகாசத்தினையே விரும்பியிருக்கும் சில உத்தம சிவாபிமானிகளோடு கலந்து யோசித்து இச்சபையை மறுபடியும் அபிவிர்த்தி செய்தற்குரிய சில ஏற்பாடுகள் செய்திட்டோம். அவை வருமாறு:—

1. 'ஞானசாகரம்' எனப்பெரிய நமது பத்திரிகை 'வேதாகமோக்தசைவ சித்தாந்த சபை' யின் பிரசுரமாகவே கொள்ளப்படும்.

2. இச்சபைக்கென்றே வேறு மெம்பர்களைச் சேகரித்தல் கூடாமையால் இப்பத்திரிகையின் கையொப்ப நண்பர்களெல்லாரும் இச்சபைக்கும் மெம்பர்களாகக் கொள்ளப்படுவர்.

3. இப்பத்திரிகையின் 'கௌரவாபிமான சீலர்கள்' இச்சபைக்குக் 'காரிய நிர்வாக சபையா' ராகவும், 'பத்திராதிபர்' 'காரியதரிசியா' ராகவுங்கொள்ளப்படுவர்.

4. நாகபட்டினம் முதலிய இடங்களிலுள்ள சபைகளெல்லாம் ஸ்ரீலஸ்ரீநாயகரவர்கள் நன் முயற்சியினாலேயே ஏற்படுத்தப்பட்டு நிலவுதலானும், அச்சபையாரெல்லாரும் நாயகரவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தக்கடமைப் பட்டிருத்தலாலும் அச்சபைகளெல்லாம் இவ் 'வேதாகமோக்த சைவ சித்தாந்தசபை' க்கு அங்கங்களாம்படி அச்சபையார் அனுமதிதருதல்வேண்டும். அவ்வாறு செய்தலால் அச்சபைகளெல்லாவற்றினுடைய சமூகமே 'வேதாகமோக்த சைவ சித்தாந்தசபை' எனப்பட்டு எல்லாச்சபையாரும் ஒற்றுமைகொண்டு சைவஸ்தாபனஞ் செய்வதாய் மதிக்கப்பட்டு உலகெங்கணும் சைவம்பரவும்.

5. அவ்வச்சபையாரும் பிறரும் தங்கள் தங்களால் இயன்றவளவு பொருளுதவியிட்டால் அப்பொருள் கைக்கொண்டு இச்சென்னைமா நகரத்தின்கண் ஓர் அழகிய மாளிகை அமைத்து அதில் சமயாசாரியர் சந்தானசாரியர் திருவுருவப்படங்களும் ஸ்ரீலஸ்ரீ நாயகரவர்கள் திருவுருவப்படமும் எழுந்தருளச்செய்து அதனுடன் இப்பத்திரிகா பிரகடனத்திற்கும் வேறுவேறு சைவநூற் பிரகடனத்திற்கும் உபகரணமாக ஓர் அச்சியந்திரசாலையும் ஸ்தாபிக்கலாம்.

6. இச்சபையின் சார்பாக மாத மொருமுறை தலைநகராகிய இச்சென்னையில் ஒரு மகோபந்நியாஸஞ் செய்யப்படும். அங்ஙனஞ் செய்யப்படும் உபந்நியாஸங்கள் இப்பத்திரிகையில் வெளியிடப்படும்.

7. வருடாந்தங்களில் எல்லாச்சபைகளும் ஏகோபவித்து எங்காவது தலைநகரங்களில் 'வேதாகமோக்த சைவ சித்தாந்த சபை' என்னும் பொதுப்பெயரா லொருங்கு கூட்டப்பட்டு உற்சவங்கொண்டாடப்படும்.

8. இங்ஙனம் ஒழுங்குபடுத்தி நடத்தப்படும் "வேதாகமோக்தசைவ சித்தாந்த சபை" க்குத் தஞ்சபைகளை அங்கங்களாக்க விரும்புவார் இப்பத்திரிகையைக் கௌரவித் தபிமானிக்கவேண்டும்.

9. இன்னுமிதனைப்பற்றி விவரமறிய வேண்டினும் இச்சபையிற் சேர வேண்டினும் எமக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளலாம்.

சோமசுந்தரவிஜயம்.

சுத்தாத்துவித வைதிகசைவ சிந்தாந்தத்துறைகளை அறியமாட்டாராகிய வேறு சமயிகள் அச்சித்தாந்த சைவத்தின்மேல் நியாயவிரோதமாக வெளியிட்ட துருகவாதங்களை உபந்நியாசங்களானும் நூலுரைகளானும் மறுத்து ஒழித்துச் சித்தாந்த சைவப்பொருண் மெய்ம்மை யாரும் எளிதில் அறிந்து உறுதி கூடுமாறு அரிய சைவப்பிரசாரகம் செய்து போந்து சிவசாயுச்சியமெய்திய "வைதிகசைவசித்தாந்தசண்டமாருதம்" ஸ்ரீலஸ்ரீ சோமசுந்தரநாயகரவர்கள் சரிதம் மிகவும் அருமைபெருமையுடையது. ஆதலால் அதனை எழுதி முடிப்பிக்கவேண்டுமென்னும் அவாபெரிதுடையராகின்றார் பலர். அதனை அவ்வாறே முடிப்பதற்கு நமதுபத்திரிகை பெருஞ்சாதனமாயிருத்தலால் இதனைப் பலப்படுத்திக்கொண்டு நாயகரவர்கள் சரிதத்தைச் சிறிதுசிறிதாக எழுதி இதன்கண் வெளியிடும் நோக்கமுடையோம். நாயகரவர்கள்தமது இளம்பருவமுதற்கொண்டு இதுகாறும் பிரசுரித்த பத்திரிகைகள் புத்தகங்களையும் சரிதத்திற்குவேண்டும்பொருட் குறிப்பு முதலிய பிறகருவிகளையும் ஒருங்குதொகுத்து வருகின்றோம். நாயகரவர்களை நேரிற்கண்டு பழகியும் அவர்கள் ஆங்காங்குப்புறச்சமய நிராகரணஞ்செய்து சைவசித்தாந்தம்நிறுத்திய வரலாறு நன்குணர்ந்தும் இருக்கும் நண்பர்கள் தாம் தாம் அறிந்தவற்றை எழுதி எமக்கு உபகரிப்பார்களாயின் அவர்செய்யும் அந்நன்றியைப் பெரிதாக மதித்து இன்னஇன்ன விஷயம் இவரிவரால் உபகரிக்கப்பட்டது என்பதூஉம்ஆங்காங்குக்குறிப்பிடுவோம். மறுபத்திரிகையில் எம்மிடத்திருக்கும் நாயகரவர்கள் புத்தகங்கள் பத்திரிகைகண் முதலியவற்றின் பெயரட்டவணை வெளிவரும். அதிற் காணப்படாத வேறுபத்திரிகைள் புத்தகங்கண் முதலியவற்றை வைத்திருக்கும் நண்பர்கள் அவற்றை எமக்குத்தருவாராயின், சரிதம் முடிந்தவுடன் திரும்பவும் அவற்றை அவர்கட்குச் சேர்ப்பித்து வந்தனஞ்செய்யக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

சகளோபாசனே.

அசேதனவுருவமாகக் காணப்படும் இத்தூலவுலகம்போற் காணப்படுவதுமன்
ருய், அசேதன வருவப்பொருள்களாகிய வாயு ஆகாயம் போலுணர்ந் துரைக்கப்படுவது
மன்ருய்ச், சேதனவருவ வான்மதத்துவம்போ லறிந்தனுபவிக்கப் படுவதுமன்ருய்க்,
காண்பதற்கெல்லாம் அப்பாலாய்க்கேட்பதற்கெல்லாம் அதீதமாய், உரையளவுசென்று
முடிவிடங்கடந்ததாய் மனவுணர்வுசென்று பற்றுதற்கு அப்புறமாய், அறிவினுளறிவாய்
ஆன்மாவினுள் அந்தரான்மாவாய்ச், சருவவுலகங்களுஞ் சருவவண்டங்களுஞ்சருவ
வான்மாக்களுந் தனது சிதாகாச வியாபகத்தின்கண்ணே மடங்கி யடங்கிக்கிடப்ப
அவற்றின் மேல் விரிந்து சென்று முடிவிடமறியப்படாத வியாபகமுடையதாய், ஞான
மங்கள சொருபமுடையதாய்ச் சருவசத்தியுடையதாய் ஆனந்த நிரம்பித் ததும்பும் திப்
பியசாகரமாய்ப் பரமகருணைநிதியாய் விளங்கும் முழுமுதற் கடவுளைச் சிறுகிய அறி
வுஞ் சிறுகியதொழிலும் சிறுகியறிந்ததனையும் மறந்து மறந்தறிதலும் மயங்கியறிதலு
முடைய கிஞ்சிஞ்ஞராகிய ஆன்மாக்கள் உணர்ந்து வழிபடுதல் கூடாமையால், அருட்
பெருங்கடலாகிய அவ்விறைவன் தன்னை யவ்வான்மாக்களுணர்ந்து உபாசித்து உய்
யும் பொருட்டு ஒரோர் காலங்களி லோரோரிடங்களில் ஒரோரன்பர்க்குக்கன்றை
நினைந்து வரும் புனிற்ருப்போலவும் விறகின்கட்பிறந்த தீப்போலவும் மோரின் கட்
டிரண்ட வெண்ணெய் போலவும் வித்தின் கட்பிழிந்தெடுத்த எண்ணெய் போலவும்
வெளிப்பட்டு அவர்க்கு அனுக்கிரகஞ்செய்த அருட்கருணைத் திருக்கோலங்களை மெய்
யன்புடையராகி மனவொருமைப்பாடு கொண்டு தியானஞ்செய்து நாவுரை குழறக்
கண்ணீருங் கம்பலையுந் தங்குறிப்பின்றியே நிகழவுபாசித்து வழிபட்டுச் சீவபோத
நிவர்த்திச் சிவபோதப் பிராப்தி பெறுஞ்சன்மார்க்கமுறைதான் சகளோபாசனையாம்.
இங்ஙனம், விறகின்கண் மறைந்து கிடந்த தீ அவ்விறகினை ஒன்ருேடொன்று தேய்
த்துக்கடைந்தவழி அதிற்ருேன்றி நின்றவாறு போலவும் பாலின் கண் மறைந்து
அளாவி நிறைந்த நெய் அதனைக் காய்ச்சிக் கடைந்தவழி யதன்கண் வெளிப்பட்டு
நின்றவாறுபோலவும் யாண்டும் பரந்து வியாபிக்கும் ஈசுரன், ஆன்மாவைக் கீழரணி
யாகக்கொண்டு பிரணவ வுணர்ச்சியை மேலரணியாகக்கொண்டு அன்பென்னுங் கயிறு
கட்டியிழுத்துக்கடையவே வெளிப்பட்டுத்தோன்றிநின் றனுக்கிரகஞ் செய்வானென்
பது பற்றியே, "விறகிற்றீயினன் பாலிற்படுநெய்போன், மறையநின்றுளன் மாமணிச்
சோதியான், உறவுகோனட் டுணர்வுகயிற்றினன், முறுகவாங்கிக்கடைய முன்னிற்கு
மே" என்னுந்தேவாரத்திருவாக்கும், "இரந்திரந்துருக வென்மனத்துள்ளே யெழுகின்ற
சோதியேயிமையோர், சிரந்தனிற்பொலியுங்கமலச் சேவடியாய் திருப்பெருந்துறையு
றைசிவனே, நிரந்தவாகாய நீர் நிலந்தீகாலாயவையல்லையா யாங்கே, கரந்ததோருருவே
களித்தனனுன்னைக்கண் ணுறக்கண்டு கொண்டின்றே" எனவும் "சோதியாய்த்தோ
ன்றுமுருவமே யருவாமொருவனே சொல்லுதற்கரிய, வாதியே" எனவும் போந்ததிரு
வாசகத்திருவாக்கும், "நிறுத்திடு நினைந்தமேனி நின்மலனருளினலே" என்னுஞ் சிவ
ஞான சித்தித்திருவாக்கும், "[illegible]" என்னுங்கைவல்யோபநிடதத்
திருவாக்கும், "[illegible]

[illegible]" எனனுஞ்சுவேதாசுவதரோபநிடதத் திருவாக்கும் எழுந்தன.

இங்ஙனம் காணவுங்கருதவும் வாராத முழுமுதற்பெருங்கடவுளைக் காணவுங் கருதவும் எளிதாகிய உருவத்திருமேனியிற்கொண்டு வழிபடுஞ் சன்மார்க்கச் சகளோபாசனையியல்பு அறியமாட்டாத வேறு சமயத்தார்சிலர், இந்துக்கள் கேவலமாகிய விக்கிரகாராதனை செய்து ஈசுரனுடைய பெருங்கோபத்திற்கு ஆளாகின்றனர் என்று இழிவாகச்சொல்லா நிற்பர். ரோம், கிரீசு, எகிப்து முதலிய தேசங்களிலுள்ளவர்கள் செய்யும் விக்கிரகாராதனைபோல்வதன்றிப், பரதகண்டவாசிகளாகிய * ஆரியர் செய்துபோதரும் சகளோபாசனை ஆழ்ந்த கருத்துடையதாய் முதல்வன் ஒரோர் அன்பர் பொருட்டு ஒரோர் காலங்களில் தரித்துக்கொண்டு வந்த அருட்கருணைத்திருவுருவங்களை மெய்யன்புடையார் மெய்ம்மையான் வழிபடும் மேம்பாடுடையதாம். பிறதேசங்களிலுள்ள பிறமக்கள் இறைவன் அங்ஙனம் திருமேனிகொண்டு அனுக்கிரகஞ்செய்யுந் திருக்கோலங்களை ஒரு காலத்துங்கண்டறியாமையான் அவர் தாந்தாம் அறிந்தவாறே ஒவ்வோர் சித்திரப்பிரதிமைகளை அமைத்துக்கொண்டும், பூனை, பாம்பு, சுண்டெலி முதலிய பிராணிகளின் வடிவங்களைத் தாபித்துக்கொண்டும் வழிபட்டு அந்த அசேதனவுருவப்பொருள்களின்கண் அன்புடையராய் ஈசுரனையறிந்து வழிபடுதற்குரிய புண்ணிய மிலராய் வாழுவாராயினர். அப்பிறதேசங்களினும் ஒவ்வோர் காலங்களில் அபரஞானசித்தி கைவந்தவர்களாகிய சில தீர்க்கதரிசிமார் தோன்றி ஆங்காங்குள்ள மக்கள் உய்யும்பொருட்டாகச் சன்மார்க்க முறைகளையும் அபரஞானமார்க்கங்களையும் உபந்நியாசித்து வந்தார்களென்பதை அவரவர் தேசசரிதங்களானும் சமயசாத்திரங்களானும் அறிந்துள்ளோமாயினும், அத்தீர்க்கதரிசிமாரெல்லாம் இறைவனுடைய திருக்கோலங்களை நேரே கண்டு வழிபடுதற்குரிய பெரும்புண்ணியமும் பரஞானமுதிர்ச்சியும் உடையராகாமையால், அவர் தமக்கு அவ்விறைவன் மேகத்தில் மறைந்து நின்றனுக்கிரகஞ்செய்தானென்றும் வனாந்தரங்களிலும் மலைக்குகைகளிலுந் தாம் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருந்த காலங்களிலிறைவன் தம்மோடு உரையாடிய ஞான சப்தங்கேட்டாரென்றும் அவர் சமயசாத்திரங்களிற் சொல்லப்பட்டதன்றி, அவ்விறைவனேயுருவங்கொண்டு அவர் கண்ணெதிரே தோன்றி யனுக்கிரகஞ்செய்தானென்றும் அவ்வாறு அனுக்கிரகஞ் செய்தமுதல்வன் திருவடையாளங்களிவை என்றுங்குறிப்பிடப்படாமையான் அவரெல்லாம் ஈசுரனை அருட்கருணைக்கோலங்களான் வழிபடும் முறைமையறியாராயினர். அங்ஙனம் அறியமாட்டாத அபரஞானத்தீர்க்கதரிசிமார் கூறிய உபதேசமொழிகளைக் கடைப்பிடித்தொழுகிய மக்கள் அவர் கூறிய சன்மார்க்க போதங்களை மனம்பொருந்த அமைத்து அவற்றின் வழி நடந்து, ஈசுரனைச் சகளமார்க்கத்தானறிந்து உபாசிக்கும் முறைமை தமக்கு விளங்காமையால் தமக்கு விளங்கியவாறெல்லாம் வேறு பிறவுருவங்களை அவ்விறைவன் ஞானவுருவங்களாகப்பிறழ்க்கொண்டு அவை தம்மையே வழிபடுகின்றனர். இனிப்பரதகண்டவாசிகளாகிய நன்மக்களோ ஈசுரன் ஒவ்வோர் அன்பர்பொருட்டு ஒவ்வோர் காலங்களிற்கொண்ட சகள அருட்கோலங்களாகிய சதாசிவன், மகேசுரன், அர்த்தநாரீசுர[illegible], காளி, துர்க்கை, உமை, விநாயகன், சுப்பிரமணியன், வைரவன் முதலியவற்றையே உண்மையான் வழி

---

* ஆரியர் - மேலோர்.

படுகின்றனர். அங்ஙனம் உபாசிக்கப்படுவெனவாகிய சகள வருட்கோலங்கள் தாமும் மெய்யன்புடையார்க்கன்றி யேனையோர்க்கு எளிவந்து விளங்குவன அல்லவாகலான் அவ்வ வெளிவந்து அனுக்கிரகஞ்செய்யப்பெற்ற மெய்யன்பர் தாங்கண்டவாறே அவ்வருட்கோல அடையாளங்களை அன்புததும்பிவழிய ஞானமயமாய் விளங்குந்தமது திருவாக்கால் வருணித்துக்கூறிய முறைபற்றிப் பிறமக்களெல்லாருந் தாமும் உய்யுநெறி தேடல்வேண்டிக் கல்லினாலுஞ்செம்பினாலுந் திருவுருவங்கள் அமைத்து அவற்றை அதிரகசியநுட்பங்களொடுகெட்டப்பட்ட ஆலயங்களில் எழுந்தருளச்செய்து உபாசனை செய்துவருகின்றனர். இனி இவ்வாறு இவர் உபாஷிக்கும்போதெல்லாம் கல்லினாலுஞ் செம்பினாலும் அமைக்கப்பட்ட ஜடமயமான அத்திருவுருவங்கள் அவ்வடையாளங்களையுடைய சின்மயமான சகள அருட்கோலங்களை நினைவூட்டி,அவ்வருட்கோல வழிபாட்டின்கண் அவர் அறிவைப்பதியச்செய்து அவருக்கு உறுதிதருதலான் அது சகளோபாசனை (Symbolism) என்று வழங்கப்படுகின்றது. இனிப்பிறதேசங்களிலுள்ள மக்களுக்குச்சகள வருட்கோலங்கொண்டு இறைவன் அனுக்கிரகஞ்செய்ததில்லையென்பது மேலே இனிதெடுத்து விளக்கிக்காட்டினோமாதலால், அவர் தமக்குத்தோன்றியவாறெல்லாங்கற்பித்துக்கொண்ட ஜடமயமான அவ்வுருவங்கள் தம்மை முதலாகவுடைய சின்மயமான சகள வருட்கோலங்களை அவர்க்கு நினைவிலெழுப்பி அவரறிவை அவற்றின்கட்பதியுமாறு செய்யமாட்டாதொழியும். ஒழியவே, அவர் கல்லானுஞ்செம்பானுமியற்றியவுருவங்களிற் செய்யும் வழிபாடெல்லாம் அச்சடரூபத்தைக்கடந்து ஞானமயமான சித்ரூப ஈசுரசரீரத்தின்கட்செல்லாவாய் மடங்கி யச்சடரூபமான விக்கிரகத்தின்கண்ணேயே செல்லுதலால் அவை விக்கிரகாராதனை (Idolatory) என்று வழங்கப்படுகின்றன. இங்ஙனம் பரதகண்டவாசிகளாகிய ஆரியர்கள் செய்துபோதரும் சகளோபாசனையாகிய ஈசுரவழிபாடும்,பிறகண்டங்களிலுள்ளவர்களாகிய மக்கள் மேற்கொண்டொழுகும் விக்கிரகாராதனையாகிய விக்கிரகவழிபாடுந்தம்முள் வேறுபாடுடையவாதல் உணராது இரண்டனையும் ஒன்றுபடுத்தி அவ்வாற்றாலாரியர் மேற்கொண்டுசெய்யுஞ் சகளோபாசனைச்சன்மார்க்க நன்முறையை இகழுதல் பொருந்தாது.

மேலும், ஆரியர்களாகிய நன்மக்கள் சூரியனை வழிபடும்போது அச்சூரியனை ஒரு சரீரமாகவும், பர்க்கன் என்னும் பெயரோடுகூடிய இறைவனை அச்சரீரத்தினுள் ஓர் ஆன்மாவாகவுங்கொண்டு உபாஸிப்பர். பிறர் அங்ஙனங்கொள்ள அறியாமல் சூரியனையே பரமான்மாவெனக்கொண்டு உபாஷிப்பர். ஆரியர் சந்திரனை வழிபடும்போது அதனை ஒரு சரீரமாகவும், சோமன் என்னும் பெயரோடுகூடிய இறைவனை அதனுள் வியாபித்த பரமான்மாவாகவுங்கொண்டு உபாஷிப்பர். பிறரோ சந்திரனையே பரமான்மாவாகத் துணிந்து உபாஷிப்பர். ஆரியர் இப்பூதசரீரத்தின்கண் ஒரு சீவான்மாவிருப்பதுபோல அச்சீவான்மாவின்கண்ணும் பசுபதியென்னும் பரமான்மாவுளனென்று கொண்டு உபாஷிப்பர். பிறரோ அச்சீவான்மாவையே பரமான்மாவெனத் துணிந்து உபாஸிப்பர். இவ்வாறே பிரிதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயமென்னும் ஐம்பெரும் பூதங்களையும் அவ்வைம் பெரும்பூதங்களின் தொகுதியாக விளங்கும் இப்பிரபஞ்சத்தினையும் பரமான்மாவின் சரீரங்களாகத்துணிந்து அம்முறையாலவற்றை வழிபடும் ஆரிய நன்மக்கள் உபாசனாமார்க்கத்தினியல்பு உணராது, அவற்றையே பரமான்மாவென உபாஷிக்கும் அநாரியசமயிகளொடுங்கூட்டி ஆரியநன்மக்களையிகழ்வார் உண்மையறியாதவ ராவரென்றொழிக. இது பற்றியன்றே ஆங்கிலநாட்டிற் பிரபலபண்டிதராயிருந்த மாக்ஸ்மூலர் *'ஜர்மா

* Chips from a German workshop Vol 1.

சகளோபாசனை.

அசேதனவுருவமாகக் காணப்படும் இத்தூலவுலகம்போற் காணப்படுவதுமன்
ரூய், அசேதன வருவப்பொருள்களாகிய வாயு ஆகாயம் போலுணர்ந் துரைக்சப்படுவது
மன்ருய்ச், சேதனவருவ வான்மதத்துவம்போ லறிந்தனுபவிக்கப் படுவதுமன்ருய்க்,
காண்பதற்கெல்லாம் அப்பாலாய்க்கேட்பதற்கெல்லாம் அதீதமாய், உரையளவுசென்று
முடிவிடங்கடந்ததாய் மனவுணர்வுசென்று பற்றுதற்கு அப்புறமாய், அறிவினுளறிவாய்
ஆன்மாவினுள் அந்தரான்மாவாய்ச், சருவவுலகங்களுஞ் சருவவண்டங்களுஞ்சருவ
வான்மாக்களுந் தனது சிதாகாச வியாபகத்தின்கண்ணே மடங்கி யடங்கிக்கிடப்ப
அவற்றின் மேல் விரிந்து சென்று முடிவிடமறியப்படாத வியாபகமுடையதாய், ஞான
மங்கள சொரூபமுடையதாய்ச் சருவசத்தியுடையதாய் ஆனந்த நிரம்பித் ததும்புந் திப்
பியசாகரமாய்ப் பரமகருணாநிதியாய் விளங்கும் முழுமுதற் கடவுளைச் சிறுகிய அறி
வுஞ் சிறுகியதொழிலும் சிறுகியறிந்ததனையும் மறந்து மறந்தறிதலும் மயங்கியறிதலு
முடைய கிஞ்சிஞ்ஞராகிய ஆன்மாக்கள் உணர்ந்து வழிபடுதல் கூடாமையால், அருட்
பெருங்கடலாகிய அவ்விறைவன் தன்னை யவ்வான்மாக்களுணர்ந்து உபாசித்து உய்
யும் பொருட்டு ஒரோர் காலங்களி லோரோரிடங்களில் ஒரோரன்பர்க்குக்கன்றை
நினைந்து வரும் புனிற்ருப்போலவும் விறகின்கட்பிறந்த தீப்போலவும் மோரின் கட்
டிரண்ட வெண்ணெய் போலவும் வித்தின் கட்பிழிந்தெடுத்த எண்ணெய் போலவும்
வெளிப்பட்டு அவர்க்கு அனுக்கிரகஞ்செய்த அருட்கருணைத் திருக்கோலங்களை மெய்
யன்புடையராகி மனவொருமைப்பாடு கொண்டு தியானஞ்செய்து நாவுரை குழறக்
கண்ணீருங் கம்பலையுந் தங்குறிப்பின்றியே நிகழவுபாசித்து வழிபட்டுச் சீவபோத
நிவர்த்திச் சிவபோதப் பிராப்தி பெறுஞ்சன்மார்க்கமுறைதான் சகளோபாசனையாம்.
இங்ஙனம், விறகின்கண் மறைந்து கிடந்த தீ அவ்விறகினை ஒன்ருேடொன்று தேய்
த்துக்கடைந்தவழி அதிற்ருேன்றி நின்றவாறு போலவும் பாலின் கண் மறைந்து
அளாவி நிறைந்த நெய் அதனைக் காய்ச்சிக் கடைந்தவழி யதன்கண் வெளிப்பட்டு
நின்றவாறுபோலவும் யாண்டும் பரந்து வியாபிக்கும் ஈசுரன், ஆன்மாவைக் கீழரணி
யாகக்கொண்டு பிரணவ வுணர்ச்சியை மேலரணியாகக்கொண்டு அன்பென்னுங் கயிறு
கட்டியிழுத்துக்கடையவே வெளிப்பட்டுத்தோன்றிநின் றனுக்கிரகஞ் செய்வானென்
பது பற்றியே, "விறகிற்றீயினன் பாலிற்படுநெய்போன், மறையநின்றுளன் மாமணிச்
சோதியான், உறவுகோனட் டுணர்வுகயிற்றினுன், முறுகவாங்கிக்கடைய முன்னிற்கு
மே" என்னுந்தேவாரத்திருவாக்கும், "இரந்திரந்துருக வென்மனத்துள்ளே யெழுகின்ற
சோதியேயிமையோர், சிரந்தனிற்பொலியுங்கமலச் சேவடியாய் திருப்பெருந்துறையு
றைசிவனே, நிரந்தவாகாய நீர் நிலந்தீகாலாயவையல்லையா யாங்கே, கரந்ததோருருவே
களித்தனனுன்னைக்கண் ணுறக்கண்டு கொண்டின்றே" எனவும் "சோதியாய்த்தோ
ன்றுமுருவமே யருவாமொருவனே சொல்லுதற்கரிய, வாதியே" எனவும் போந்ததிரு
வாசகத்திருவாக்கும், "நிறுத்திடு நினைந்தமேனி நின்மலனருளினுலே" என்னுஞ் சிவ
ஞான சித்தித்திருவாக்கும், "[illegible]" என்னுங்கைவல்யோபநிடதத்
திருவாக்கும், "[illegible]

னியதொழிற்சாலைச் சிதர்துண்டுகள்' முதற்புத்தகமுகவுரையில்,'பரதகண்டத்தில் தழுவப்படும் விக்கிரகாராதனையும் வேறே, ரோம்முதலியதேசங்களில் தழுவப்படும் விக்கிரகாராதனையும் வேறே,முன்னையதிற்பரமான்மாவின் சரீரங்களாக விக்கிரகங்கள் வணங்கப்படுகின்றன, பின்னையதில் விக்கிரகங்களே அவ்வாறு வணங்கப்படுகின்றன; இங்ஙனமாயின் இந்துமக்களை நாங்குறைகூறுதலென்னை' என்னும் பொருள் தருமாறு எழுதுவாராயினர். இன்னும், அவர் கடைசியாக வெளியிட்டதமது *'இந்தியர் ஆறு தத்துவசாத்திரங்கள்' என்னும் புத்தகத்தில் திவ்யதாஸ்தத்தர் என்பவர் எழுதிய: "ஒன்றை அறிவதற்குச்சொற்களும் பொருள்களும் அடையாளங்களாக இடப்படுகின்றன; சொல்அடையாளங்கள் செவியுணர்வுக்குக்கருவியாகின்றன ; பொருள்கள் கண்ணறிவிற்குக்கருவியாகின்றன. இவையே இவையிரண்டற்கும் வேற்றுமை. சொல் அடையாளங்களாகிய பாஷையை உபயோகிப்பதற்கு எந்தச்சமயவாதியும் ஆசங்கிக்க இடந்தராதபோது,இறைவனைவழிபடுதற்குக்கருவியாகிய பொருளடையாளங்களை ஆசங்கித்தல் என்னை ?" என்னும் விஷயத்தை எடுத்துக்காட்டித்தம் துணிபு நிலையிட்டனர். இவ்வாறு உண்மையாகச்சோதனை செய்ய வல்லார்க்கு ஆரிய நன்மக்கள் பண்டைக்காலந்தொட்டு அனுசரித்தொழுகுஞ் சன்மார்க்க முறையாகிய சகளோபாசனை அநாரிய சமயிகள்கொண்டு போற்றும் விக்கிரகாராதனைபோல்வதன்றென்பதூஉம், அது பல வேறுவகைப்பட்டதத்துவநுண்பொருட்பரப்பெல்லாந்தன்னகத்தடங்கக்கொண்டு ஈசுரனை எளிதிலுணர்ந்து வழிபட்டு ஆன்மாக்கள் முத்தியின்பம் பெறுதற்கு ஏதுவாகிய உபாசனா நிலயமாமென்பதூஉம் இனிது விளங்கும்.

இனி மேலே காட்டியவாதத்தில் அநாரிய கண்டங்களில் அபரஞான சித்தி பெற்றுத்தோன்றிய தீர்க்கதரிசிகளுக்கு முழுமுதற்பெருங்கடவுள் உருவமாகத்தோன்றி அனுக்கிரகஞ்செய்யவில்லை என்றும், ஆரியகண்டங்களிலுள்ள திருத்தொண்டர்களுக்குச்சகள அருட்கோலங்கொண்டு எழுந்தருளிவந்து அனுக்கிரகஞ்செய்தாரென்றுஞ்சொல்லிய விஷயத்திற்சந்தேகம் நிகழாமைப்பொருட்டு அதனை மீண்டெடுத்து விளக்கி ஒரு சிறிது வலியுறுப்பாம்.

இனி, இறைவன் சகளவருட்கோலங்கொண்டு தமக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்த முறைமையினையும், அங்ஙனம் அனுக்கிரகஞ்செய்யும் வழி இறைவன் கொண்ட திருவுருவ அடையாளங்களையுங் கண்டு அறிந்து அன்புவெள்ளம் தம்மிதயம் நிறைந்து துளும்பி வழியப்பாட்டுக்களி லமைத்து வழிபட்ட திருத்தொண்டர் சரிதங்களை ஆங்கிலமொழியிற் பற்பல தேச சரிதங்களையும் ஒத்து நோக்கிப் படிக்கும் பிரபல பண்டிதர்களும் பிறரும் உண்மையாமெனத் துணிந்து தழுவி யொழுகுகின்றனர். இறைவன் றமக்குச்செய்த அனுக்கிரக முறையைத் தாமே தம் பாட்டுக்களில் வேறுகாரணமின்றி அவ்விறைவனை வழிபடுதல் காரணமாகவே அமைத்துப்பாடுதலா லங்ஙனம் அவர் சொல்லுந் தம்முடைய சரிதங்களை அப்பிரபல தத்துவசாத்திர பண்டிதர் உண்மையாமெனக்கொண்டு ஒழுகக் கடமைப்பட்டவராயினர்.

இனி, அவருள் ஒருசாரார் இங்ஙனம் மெய்யன்புடைய திருத்தொண்டர் தாமே கண்டு கூறும் இறைவன் அனுக்கிரக முறையைப் பொய்யென்று ஒழித்துவிடுதற்குக் கூடாமையால், அவ்வடியவர் கண்ட அவையெல்லாம் † உருவெளித்தோற்றங்களாவனவன்றிக் கடவுள் தாமே எழுந்தருளிவந்து அவர்க்கு அருள்செய்தனவாகாவெ

* Six Systems of Indian Philosopy. † Imaginative appearance.

ன்று உரைத்துப் பிரதிவாதந் தொடுக்கின்றனர். அவர் சொல்லும் அவ்வுருவெளித்தோற்ற வியல்பை ஓர் உதாரணத்தின்கண் வைத்து விளக்கிக்காட்டுவாம். இராமனுடைய உருவ வழகைக்கண்டு விரும்பி அவனால் தண்டிக்கப்பட்டுத் திரும்பிப்போகிய சூர்ப்பநகை தன் மூத்தோனாகிய இராவணனைக்கண்டு அவனுக்குச் சீதையின் பேரெழிலை வருணித்து உரைப்ப, அதனைக்கேட்டு மோகாக்கிரந்தனாகிய அவ்விராவணனுக்குச் சந்திரனைப்போற் றெளிந்து விளங்கு சீதையின் முகமும், அம்முகத்திற் குழைச் செவியளவுங் கிழித்துச்செல்லும் கரிய பெரிய வரிகடையொழுகு விழிகளும், முல்லை முகைபோற் குமிழ்த்த மூக்கும், பவளத்தை அறுத்துக் கடைந்து திரட்டிவைத்தாற்போலும் செவ்வாயும், அவ்வாயினகத்தே முத்துவரிசைபோல் திகழும் பற்களும், பளிங்குபோல் தெளிவாகிய கன்னங்களும், கரிந்து சுரிந்து நீண்டு கிடக்கும் மயிர்க்கற்றையும், பிற அங்கங்களும் தன்விழியெதிரே தோன்றக்கண்டு பரவசமுடையவனாகித் தன்னருகே நின்ற தங்கையை அழைத்து 'இதோ தோன்றும் இவள்தானோ சீதை என்பாள்?' என்று வினாயினானென்றும், அதற்கு அவள், தான் இராமன்மேற் கழிபெருங்காதல் கொண்டிருந்தமையால் தன்னெதிரே தோன்றிய அவ்விராமன் உருவெளித்தோற்றத்தைச் 'செந்தாமரைக்கண்களும் செங்கனிவாயும் பரந்து திணிந்த மார்பும் முழங்கால் தடவுந் தடங்கைகளும் உடைய இவனே அவ்விராமனென்பா'னென்று மறுமொழி தந்தாளென்றும் பெறப்பட்டன. இவ்வாறு பெறப்பட்ட உருவெளித்தோற்றங்கள் அவ்வவர் காதன் மிகுதியால் தோன்றியனவாகையால் அவை உண்மையாகவே வெளிப்பட்ட சகளகோலங்களாகமாட்டா ; இதுபோல, முழுமுதற்பெருங்கடவுளிடத்திற் றமக்கு நிரம்பிய அன்பின் பெருக்கால் அவ்வடியவர் தாம் கண்ட உருவெளித்தோற்றங்களை உண்மையாமெனக்கொண்டு தஞ்செய்யுட்களில் அமைத்துப்பாடினாராகலான், அவர் கண்ட அத்தோற்றங்கள் இறைவன் கொண்ட சகள அருட்கோலத் திருவுருவங்களாமென்று துணிந்துரைத்தல் யாங்ஙனமென்றால்;—கண்ணுக்குமாத்திரமேதோன்றி வேறு இந்திரியங்களுக்குப் புலனாகாத தோற்றங்களாயின் அவை அவர் கூறியவாறு பொய்யா யொழிந்திடும். அவ்வாறன்றிக் கண்ணினாற் காணப்படும் உருவமும், செவியினாற் கேட்கப்படும் ஓசையும், மூக்கினாற் கவரப்படுந் திவ்விய மணமும், கையினாற் பற்றப்படும் வடிவமுங்கொண்டு பொருள் விளங்கச் சொற்சொல்லுதலும் நகுதலும் இயங்குதலுமுடைய தோற்றங்களாயின், அவையெல்லாம் அவர் கூறியவாறு உருவெளித்தோற்றங்களாமென்பதற்கு ஒருவாற்றானும் ஏலாவாய், இறைவன் அவ்வன்பர்க்கு அநுக்கிரகஞ்செய்தற்பொருட்டுக் கொண்ட ஞானசொரூப அருட்கோலங்களேயாமென்பது இனிது துணியப்படும். அப்படியன்று, அவ்வடியவர் தமக்குள்ள அளவிறந்த அன்பின் மிகுதியால் தம்மெதிரே தோன்றும் அவ்வுருவெளித்தோற்றங்களை நிற்பனபோலவும் நடப்பனபோலவும் பேசுவனபோலவுஞ் சிரிப்பனபோலவும் பிற செய்வனபோலவு மெல்லாங் காண்பாராயினரெனின் ;—அது கிடக்க. இங்ஙனம் வாதம் நிகழ்த்தும் நீவிரும் நிற்பீர்போலவும் நடப்பீர்போலவும் பேசுவீர்போலவுஞ் சிரிப்பீர்போலவும் உண்பீர்போலவும் உடுப்பீர்போலவுந் தோன்றுகின்றமையின், நீவிரும் அங்ஙனம் பொய்யா யொழிந்திடுவீர்போலுமெனக் கடாவுவார்க்கு மறுமொழி கூறலாகாமையான், அவ்வாறு உலகவியற்கையொடு மாறுபட்டு வினாதல் போலியாமென்றொழிக.

இனி, இங்ஙனங் காட்டிய தருக்கப் பிரமாணங்களால் தமக்கெதிரே தோன்றும் உருவம் பஞ்சேந்திரியங்களானும் உணரப்படும் பெற்றியுடையதாயின் அஃது உருவெளித் தோற்றமாவதன்றி, மெய்ம்மை வடிவுடைய தேவவடிவமாமென்பது நன்று வலியுறுக்கப்பட்டதாயினும், பரதகண்டத்திலுள்ள திருத்தொண்டர்க்கு வெளிப்பட்ட அக்கோலங்கள் அங்ஙனம் ஐம்பொறியானும் உணரப்படுங் கருணைக்கோலங்களாமென்பது

அவ்வடியவர் திருவாக்கினின்றே எடுத்துக்காட்டி தமது மேற்கோளைத் தாபித்துக் கொள்க என்பார் திருப்தியுறுதல்வேண்டி அதுவுந் தந்து விளக்குவாம்.

மதுரைமாநகரிற் பாண்டியன் உக்கிரப்பெருவழுதி அவைக்களத்தில் தெய்வப்புலவராய் அமர்ந்திருந்த ஆசிரியர் - நக்கீரனார், சோமசுந்தரக்கடவுள் எழுதிய *"கொங்குதேர்வாழ்க்கை" என்னுஞ் செய்யுட்குக் குற்றஞ்சொல்ல, அக்குற்றத்தைப் பரிகரித்துக்கொள்ளும்பொருட்டும் அச்செய்யுளின் மெய்ம்மைப்பொருள் அவர்க்கு அறிவுறுத்தும்பொருட்டும் ஈசுரன் சகள அருட்கோலந் தழுவிவந்து அவர்க்கு அதனை உணர்த்தியும், அவரதனை உணராமல் தாஞ்சொல்லிய குற்றத்தைச் சாதிக்கப்புகுந்தவழி, இறைவன் அவரது அகங்காரத்தைக் கெடுத்து அவரைப் பரிசுத்தஞ்செய்து அனுக்கிரகிக்க எழுந்த கருணையால் தன் நெற்றிக்கண்ணைத்திறந்து விழிப்ப, அதனினின்றுங் கிளம்பித் தன்னைச் சுடும் அக்நிச்சுவாலையைப் பொறுக்கமாட்டாமல், மானிடவுருவங்கொண்டு வந்த அவ்வீசுரனை அறிந்து தம்பிழையைப் பொறுக்கும்படி நக்கீரனார் அவ்விறைவனைக் குறையிரந்தியற்றிய திருவெழுகூற்றிருக்கை என்னுஞ் செய்யுளில்,

"சிறியேன்சொன்னவறிவில்வாசகம்
வறிதெனக்கொள்ளாயாகல்வேண்டும்
வெறிகமழ்கொன்றையொடுவெண்ணிலவணிந்து
கீதம்பாடியவண்ணல்
பாதஞ்சென்னியுட்பரவுவன்பணிந்தே" எனவும், அத் 'திருவெழுகூற்றிருக்கை' இறுதி வெண்பாவில்,

"ஆலவாயிலமர்ந்தாய்—தணிந்தேன்மேன்,
மெய்யேரிவுதீரப்பணிந்தநருளுவேதியனே
யையுறவொன்றின்றியமர்ந்து" எனவும், பெருந்தேவபாணியில்,

"பத்தியுநீயேமுத்தியுநீயே
சொலற்கருந்தன்மைத்தொல்லோய்நீயேயதனாற்
கூடலாலவாய்க்குழகனுவது
அறியாதருந்தமிழ்பழித்தனனடியே
னீண்டியசிறப்பினிணையடிக்கீழ்நின்று
வேண்டுமெதுவினிவேண்டுவென்விரைந்தே" எனவும், அதன் இறுதியிலுள்ள வெண்பாவில்,

"விரைந்தேன்மற்றெம்பெருமான்வேண்டியதுவேண்டா
திகழ்ந்தேன்பிழைத்தேனடியேன்—விரைந்தேன்மேற்
சீற்றத்தைத்தீர்த்தருளுந்தேவாதிதேவனேயாற்றவுநீசெய்யுமருள்" எனவுந் தாமே, தமக்கு உண்மையறிவிக்கும்பொருட்டு ஈசுரன் கருணைத்திருக்கோலங்கொண்டு வந்தானென்பதூஉம், அவ்வாறு வந்த இறைவன் கருணைத்திறத்தைத்தாமறியாது பிழைசெய்தாரென்பதூஉம், அதன்மேல் இறைவன் விழித்த நெற்றிகண்நெருப்புத் தம்மைச் சுடவே அவ்விறைவனைத்தாமறிந்துகொண்டாரென்பதூஉம் நன்குக எடுத்து மொழிந்திட்டார். இங்ஙனம் எடுத்து மொழிந்ததூஉம் பிறரை வஞ்சித்தன்முதலிய காரணம் பற்றியன்றி இறைவனை என்பெல்லாம் நெக்கு நெக்குருகி நெஞ்சம் நெகிழ்ந்து கரைய வழிபட்டு அவன் அனுக்கிரகத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளும் பொருட்டேயாமென்பது

* குறுந்தொகை.

சாதாரண அறிவுடையார்க்கும் இனிது விளங்கும். இங்ஙனம் இறைவன் சகளவருட்கோலந்தழீஇ வந்து நக்கீரனார்க்கு அனுக்கிரகஞ்செய்த பேரற்புதமுறையை எந்த ஆங்கில நன்மக்கள் தாம் உருவெளித்தோற்றமென் றுரைக்க ஒருப்படுவோர்? அல்லது, அவ்வாங்கிலமொழியில் * மனோதத்துவநூற்பயிற்சி கைவந்த எந்தத் தத்துவசாத்திர பண்டிதர்தா மிதனை மறுக்கமுந்திடுவோர்? அல்லது, எந்த நிரீசுரவாத விற்பன்னர் தாம் இதனை மறுக்கவல்லராவர்? அப்படி அவர் பொய்யென்று மறுக்க விரும்பினாலிவற்றிற்கெல்லாம் வேறு என்ன கதிதான் சொல்லமாட்டுவோர்?

இன்னும் ஒன்றுகாட்டுவோம். உலகமெல்லாம் புகழ்ச்தேத்துஞ்சைவத்திருவாளராகிய ஸ்ரீமந் - மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் தாம் அமைச்சராயிருந்துழிப் பாண்டியன் றந்த பொருள்கைக்கொண்டு குதிரைகொள்ளும்பொருட்டுப் போம்வழியிற் கிட்டிய † திருப்பெருந்துறைப்பூங்காவிற் சிவபெருமான் ஒரு வேதியர் வடிவங்கொண்டு பல சீடர் புடைசூழவிருந்து தம்மை ஆண்டுகொண்டு அனுக்கிரகஞ்செய்த முறையைத் திருவண்டப்பகுதியில்,

"என்னேரனையோர்கேட்கவந்தியம்பி
யறைகூவியாட்கொண்டருளி
மறையோர்கோலங்காட்டியருளலும்" எனவும், போற்றித்திருவகவலில்,

"அருபரத்தொருவனவனியில்வந்து
குருபரனாகியருளியபெருமையை" எனவும், ஆனந்தாதீதத்தில்,

"ஈறிலாதநீயெளியையாகிவந்தொளிசெய்மானுடமாகநோக்கியுங்
கீறிலாதநெஞ்சுடைய நாயினேன் கடையனாயினேன் பட்டகீழ்மையே" எனவும், திருவம்மானையில்,

"செங்கணெடுமாலுஞ்சென்றிடந்துங்காண்பரிய
பொங்குமலர்ப்பாதம்பூதலத்தேபோந்தருளி
யெங்கள்பிறப்பறுத்திட்டெந்தரமுமாட்கொண்டு
தெங்குதிரள்சோலைத்தென்னன்பெருந்துறையா
னங்கணனந்தணனாயறைகூவிவீடருளு
மங்கருணைவார்கழலேபாடுதுங்காணம்மானாய்" எனவும், அருட்பத்தில்,

"நீதியேசெல்வத்திருப்பெருந்துறையினிறைமலர்க்குருந்தமேவியசீ
ராதியேயடியேனாதரித்தழைத்தாலதெந்துவேயென்றருளாயே" எனவும், பிரார்த்தனைப்பத்தில்,

"கலந்து நின்னடியாரோடன்றுவாளாகளித்திருந்தேன்" எனவும், பின்பு அவ்விறைவனாணைவழிநின்று பாண்டியனிடத்திற் றிரும்பச்சென்று தாம் அங்கிருந்துழிக் குறிப்பிட்ட நாளிற்சிவபெருமான் நரிகளைப்பிடித்துக்குதிரைகளாக்கிக்கொண்டு ஒரு குதிரைமேற்கொண்டு தாமும் பாண்டிநாடு அடைந்து அவ்வரிய அருட்கணைத்திருக்கோலங்காட்டியனுக்கிரகஞ்செய்த அருங்கருணைத்திறத்தை, திருவேசறவில்,

"ஒருங்குதிரையுலவுசடையுடையானே நரிகளெல்லாம்
பெருங்குதிரையாக்கியவாறன்றேயுன்பேரருளே" எனவும், கீர்த்தித்திருவகவலில்,

---

* Psychology.

† முன்னிது ஒரு பூங்காவாயிருந்தது.

"அரியொடுபிரமற்களவறியொண்ணு
ணரியைக்குதிரையாக்கியகன்மையு
மாண்டுகொண்டருளவழகுறுதிருவடி
பாண்டியன்றனக்குப்பரிமாவிற்று" எனவும்,

"மதுரைப்பெருநன்மாநகரிருந்து
குதிரைச்சேவகனுகியகோள்கை" எனவும்,

"அரியொடுபிரமற்களவறியாதவன்
பரிமாவின்மிசைப்பயின்றவண்ணமும்" எனவும், திருவம்மானையில்,

"சிந்தனையைவந்துருக்குஞ்சீரார்பெருந்துறையான்
பந்தம்பரியப்பரிமேற்கொண்டான்றந்த
வந்தமிலாவானந்தம்பாடுதுங்காணம்மானாய்" எனவும், திருப்பொன்னூசலில்,

"சாலவமுதுண்டுதாழ்கடலின்மீதெழுந்து
ஞாலமிகப்பரிமேற்கொண்டுநமையாண்டான்" எனவும்,

அன்னைப்பத்திற்சட்டையிட்டுக்குதிரைமேல் வந்தாரென்பதுதோன்ற,

"பள்ளிக்குப்பாயத்தர்பாய்பரிமேல்கொண்டென்
னுள்ளங்கவர்வராலன்னேயென்னும்" எனவும், திருப்பாண்டிப்பதிகத்தி லங்ஙனங்குதிரைமேற்சகளவருட்கோலங்கொண்டு வந்த இறைவனார் திருவுருவத்தையே தாம் தியானித்துக்கொண்டிருந்தமை இனிதுபுலப்பட,

"தெரிவரநின்றுருக்கிப்பரிமேற்கோண்டசேவகனு
ரொருவரையன்றியுருவறியாதேன்றனுள்ளமதே" எனவும்,

"பாரின்பவெள்ளங்கொளப்பரிமேற்கொண்டசேவகனா
ரோரின்பவெள்ளத்துருக்கொண்டுதொண்டரையுள்ளங்கொண்டார்" எனவும்,

"பரவியவன்பரையென்புருக்கும் பரம்பாண்டியனார்
புரவியின்மேல்வரப்புந்திகொளப்பட்டபூங்கொடியார்
மரவியன்மேல்கொண்டு தம்மையுந்தாமறியார்மறந்தே" எனவும், பின்னர்ச்சுவாமிகளைப்பாண்டியன் வையையாற்றில் நிறுத்தி நலிந்தவழியிறைவன் அவரை நலிவுதீர்த்தற்பொருட்டு விடுத்தவெள்ளப்பெருக்கினால் வையையாற்றின் கரையுடைந்து நீர் பெருகுதலை அரசனுணர்ந்து அக்கரையை ஊரிலுள்ளார் அனைவருங்கட்டும்பொருட்டு நிலனளந்துகொடுப்ப, அங்ஙனந்தங்கடங்கட்குப் பிரித்துக்கொடுக்கப்பட்ட நிலங்களிற் கரைகோலிக்கொண்டு ஊரிலுள்ளாரெல்லாரும் முயன்று கொண்டிருக்கையில், உறவினர்யாருமின்றித்தனியளாய்ப் பிட்டுவிற்கும்பொருளைக்கொண்டு தன் வயிறுநிரப்பி அந்நகரில் வசித்துக்கொண்டிருந்தவளும், ஆலவாய்க்கடவுளிடத்திற்பெருகிய மெய்ப் பத்தியுடையளும், முதிர்ந்த வயதினளுமாகிய ஒருபிட்டுவாணிச்சி தனக்கு அரசனளந்திட்ட கரைநிலத்தைத்தானே திருத்திக்கட்டமாட்டாமையானும் தனக்காகக்கூலியின்றித்தொழில் செய்வாரைப்பெறுமையானும் பெரிதும் வருந்தி ஆலவாய்க்கடவுளிடஞ் சென்று அழுதுகுறையிரப்ப, அவள் குறையினைச்செவிமடுத்த கருணை மூர்த்தியாகிய பெருமான் ஓர் ஒட்டனைப்போல் வடிவங்கொண்டுபோந்து 'அம்மே! கூலிக்கு ஆள் வண்டுமோ?' என்ன, அவள் 'அப்பா! நான்கூலிகொடுக்கப்பொருள் சிறிதுமில்லாத மையுடையேன்; நாடோறும் பிட்டுவிற்று அதில் வரும் அற்பவிலாபப்பொருளைக்

கொண்டு வயிறுவளர்க்கின்றேன்; பாவியேன் என்செய்வேன்!' என்ன, அவர் 'அம்மே! நீசுடும் பிட்டில் உதிர்ந்துபோகும் பாகங்களையேனும் எனக்குக்கூலியாகக்கொடுக்க ஒருப்படுவையேல் உனக்காகத்தொழில் செய்வேன்' என்றுரைப்ப அம்முதியோள்பெரிதும் அகமகிழ்ந்து 'அப்பனே! அவ்வாறே தருவேன், நீ தொழில்செய்துவா' என்ன, அவர் அவ்வாறேதொழில் செய்வதுபோல் மாயஞ்செய்து இடையிடையே யவளிடஞ் சென்று 'அம்மே! எனக்கு நிரம்பவும் பசிக்கின்றது. உதிர்ந்தபிட்டுணவுகொடு' என்று கேட்டுப்பெற்றுண்டு பிச்சனைப்போற்கூத்தாடிக்கொண்டு கரைகோலாது நாளைப் போக்க, அன்றுமாலையில் அரசன் ஊரார் கரைகோலியதனைக்காணவந்து எல்லார்க்கும் அளந்துவிட்ட நிலந்திருத்தப்பட்டிருத்தலையும் பிட்டுவாணிச்சிபங்கு அங்ஙனந்திருத்தப் படாதிருத்தலையுங்கண்டு வெகுண்டு அதனைத்திருத்தவந்த கூலியாளாகிய ஒட்டனைத் தன்கையிலிருந்த பிரம்பாலடித்தலும், அவ்வடி அடித்தவனாகிய பாண்டியனையுள்ளிட்டுச் சர அசரபேதங்களாகிய எல்லாவற்றின் மேலும் உறைப்ப ஒரு கூடைமண்ணால் அக்கரையைத்திருத்தி ஒட்டவேடங்கொண்டுவந்த இறையனார் மறைந்து சென்ற கருணைத்திறத்தை நினைந்து நினைந்துருகி அவ்வரசன் பக்கத்தில் அமைச்சராயிருந்து நேரிற்கண்ட ஸ்ரீ மணிவாசகப்பெருமான் கீர்த்தித்திருவகவலில்,

"ஆங்கது தன்னிலடியவட்காகப்
பாங்காய்மண்சுமந்தருளியபரிசும்" எனவும், திருவம்மானையில்,

"மண்சுமந்துகூலிகொண் *டக்கோவான்மொத்துண்டு
புண்சுமந்தபொன்மேனிபாடுதுங்காணம்மானாய்" எனவும், திருப்பூவல்லியில்,

"திண்போர்விடையான்சிவபுரத்தார்போரேறு
மண்பான்மதுரையிற்பிட்டமுதுசெய்தருளித்
தண்டாலேபாண்டியன்றன்னைப்பணிகொண்ட
புண்பாடல்பாடிநாம்பூவல்லிகொய்யாமோ" எனவும், திருக்கழுக்குன்றப்பதிகத்தில்,

"பிட்டுநேர்படமண்சுமந்தபெருந்துறைப்பெரும்பித்தனே
சட்டநேர்படவந்திலாதசழக்கனேனுனைச்சார்ந்திலேன்" எனவுந் தாமே தமது திருவாக்கா லவ்வனுக்கிரக முறையினையும், ஈசுரன் தம்பொருட்டுத் தாங்கிவந்த சகளமங்கள வருட்கோல மரபினையும், அவ்வருட்கோலங்கொண்டு வெளிப்பட்ட பெருமான் நிகழ்த்திய திருவிளையாடன் மாட்சியினையும் விதந்து பலமுறை யெடுத்தோதியருளியவாறு காண்க. ஐம்புலங்களுக்கும் ஆர நுகர்ச்சியாம்படி திருக்கோலந் தரித்துக் காணவுங் கருதவும் உரைப்பவும் வாராத தம் பெருமைக்குணங்களைத் தம் அன்பர்க்கு அனுக்கிரகிக்கும்பொருட்டுக் காணவுங் கருதவு முரைப்பவுமெல்லாம் எளிவந்தனவாக்கி வெளிவந்த சருவேசுரன் பெருங்கருணைத்திறத்தை அன்பு நிறைந்த திப்பிய வுள்ளத்தோடு ஆராயலுறுவார்க்கு, அவ்விறைவன் நிட்களமும் சகளமும் சகளநிட்களமுமாகிய எல்லா நிலையும் எய்தவல்ல சருவ சத்தியுடையவனுமென்பது நன்கு புலப்படும். இங்ஙனம் விரிவா யெடுத்துக்காட்டிய பிரமாண வருள்வாக்கியங்களையும், அந்தப் பிரமாண வருள்வாக்கியங்களாற் பெறப்பட்ட சத்திய வருட்கோல வியல்புகளையும் தேச சரிதங்களிற் பழகிய எந்த ஆங்கில நன்மக்கள் தாம் தழுவாது ஒழிவர்? அல்லதூஉம், உலகவியற்கைக்கு மாறாக நடப்பன வொன்றுமில்லாமையால், † அற்பு

* 'அப்பாண்டியவரசனாலடிபட்டு' என்று பொருளுரைக்க.

† Miracles.

தங்கள் நிகழ்ந்தனவென்றுரைத்தல் வெறும் பொய்யேயாமென்று வாய்ப்பறை யறைந்து திரியும் பிரமசமாசத்தார், இவற்றிற்கெல்லாம் யாது சொல்லவல்லார் ?

இனி யிங்ஙனந்தோன்றும் இறைவன் சகளவருட்கோல வியல்பு உணரமாட்டாது, அவை தம்மை * மனோபாவனையா னிகழ்ந்த உருவெளித்தோற்றங்களாமென்பார் தெளிந்துறுதிகூடுமாறு இன்னும் ஒன்று காட்டுவாம். † மானுடரென்பார் எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் ஒருவரோடொருவர் உறவு உரிமைபூண்டு வாழும் இயல்பினரேயாம். இவ்வாறு உறவுரிமைகொண்டு வாழு மியல்பினராகிய மக்கள் ஒருவரொருவரோடு அளவளாவி வாழும் முறையினுல் அறிவு முதிர்ச்சியடைந்து உலகானுபவமும் ஈசுரவுணர்ச்சியு முடையராகின்றனர். அவ்வாறன்றி ஒவ்வொருவரும் பிறவி முதற்கொண்டு அளவளாவுதலின்றித் தாந்தாம் தனித்திருந்து வளர்ந்துவருவராயின் அவரெல்லாம் அறிவு சிறிதுமிலராய் மிருகங்களைப்போல் உழன்று திரிவர். இதற்கு எமது குழந்தைப்பருவமே சிறந்த எடுத்துக்காட்டாம். யாம், தாய்வயிற்றை யகன்று வெளிப்பட்டகாலத்தில் எம்மறிவு ஒருசிறிதும் விளங்காது கிடந்தேம். அங்ஙனங் கிடந்தகாலத்தில் எம்முடைய உள்ளமானது, உலகவுருவ வண்ணங்கள் பிரதிபலிக்கப்படாத நிர்மலமாகிய பளிங்குபோலவும் முத்திரையிடப்படாத மெழுக்குருண்டைபோலவும் இருந்தது. மனமென்னுங் கண்ணுடியில் அவை விளங்காது ஒழியவே, அக்கண்ணுடியின் அப்பக்கத்தேயிருந்து அவற்றைக்காணும் ஆன்மாவும் அறிவுவிளக்கம் பெருது கிடந்தது. அப்போது இறைவன் எமது தேகத்தைப் பல்வகை யுண்டிகளாற் போஷித்து அதன்வழியே கொண்டுபோய் எமக்கு அறிவுவிளங்கச்செய்யும்பொருட்டுத் தாங் கருணையான் எம்மகத்தே வைத்த பசித்தீயானது எம்மை வருத்த அதற்காற்ருது யாம் வாய்திறந்து அழ அதனைக்கண்டு அன்புடையளாகிய அன்னை எம்மை எடுத்துப் பாலூட்டினுள். மிருகங்களோ தாம் பிறந்தவுடனே அங்ஙனந் தாயுதவியும் வேண்டாது தாமே யறிந்து தாய்முலை யுண்ணுகின்றன. இவ்வாறு மிருகங்களைக்காட்டினும் அறிவு விளங்கப்பெருது கிடந்தயாம், பயிற்சிவயத்தால் எம்மனம் சிறிது உலகவுருவத்தைப் பற்ற அதன் புறத்தேயிருந்த எம் ஆன்மவறிவு சிறிது விளங்கி, எமக்கு முலைதருவாள் இவளென்று சிறிது காலமெல்லாம் அறிந்து, அதன் பின் அங்ஙனந்தருவாளுந்தாயென்றறிந்து, அவள் அவ்வாறு தருதலும் பசியெடுத்துயாம் அழுதலாலென்றுமறிந்து, அதன்பின் யாம் உண்ணுவதும் பால் என்று அவள் பன்முறையுரைப்பதனுலறிந்து, அதன்பின் .எம் அன்னையையும் எம்மையும் போஷிப்பானெல்லாந்தந்தையென்பதுமவள் அறிவிப்ப அறிந்து இவ்வாறு முறைமுறையே எம்மறிவு விளங்கப்பெறுவேமாயினேம். இதனுல், எமக்கு அறிவு விளங்குதற்கு ஏதுவாயிருந்த முதன்முயற்சி பசி ஒன்றேயாம் என்பதூஉம் இனிது பெறப்படும். இனி இங்ஙனம் அறிவுவளருந்தோறும் யாம் புதுவதாக அறிந்தது அறிவாகவும், முதலிலெழுந்த பழைய வறிவு எமக்கு அறியாமையாகவுங்காணப்பட்டன. இதுபற்றியே, ஆசிரியர் - தெய்வப்புலமைத்திருவள்ளுவநாயனுர்,

"அறிதோறறியாமைகண்டற்ருற்காமஞ்
செறிதோறுஞ்சேயிழையாணட்பு" என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினுர்.

இனியிங்ஙனங்குழவிப்பருவ முதற்கொண்டு முறைமுறையாய் எமக்கு அறிவு விளங்கப்பெறுவதே உலக வியற்கை. அவ்வியற்கைக்குமாருக யாம் பத்துவயதில் அறியவேண்டுவனவற்றை முதல் வயதிலேயே ஒருங்கறிந்திடுவேமாயின், அங்ஙனமறி

* Imagination. † Man is a social being.

தமிழ் வடமொழியினின்று பிறந்ததாமா ?

உலகமெங்கணும் பலவேறுபட விரிந்துகிடக்கும் பாஷைகளையெல்லாம் ஒருங்கே தொகுத்து அவற்றினிலக்கணங்களை மிகநுண்ணிதாக அளந்து, அவை தம்முட் காணப்படும் ஒற்றுமை இலக்கணத்தானும் வேற்றுமை யிலக்கணத்தானும் அவற்றை * எழுபத்தாறுகூறாகப் பிரித்துக்கொண்டு பாஷாஞானவுண்மை புலப்படுக்கும் பிரபலதத்துவ சாத்திரபண்டிதர்களுக்கு, இங்ஙனம் ஒருவினா எழுப்புதலே மிகுந்த ஆச்சரியத்தை உண்டு பண்ணுநிற்கும். என்னை? தமிழ்மொழி ஒருவாற்றானும் வடமொழியோடு இயைபுடைய தன்றாகலான் வடமொழியை அதனோடினப்பட்ட வேறுபாஷைகளுடன் சேர்த்து ஒன்றாக்கியும், தமிழ்மொழியை அதனோடினப்பட்ட வேறுசிலவற்றோடு உடன்சேர்த்து அவ்வாறு ஆக்கியும் அவரெல்லாம் ஆராய்ச்சிசெய்து வருகின்றாராகலின். இனித்தமிழ்மொழியில் ஆராய்ச்சிவல்ல பிரபலபண்டிதர்களும் தமிழ்மொழி சமஸ்கிருத பாஷையோடு ஒருவாற்றானும் ஒற்றுமையுறுதற்கு ஏலாத தனித்தியல் இலக்கணத்ததென்னும் உறுதிகொண்டு போதருகின்றார். இஃதிவ்வாறாக, சமஸ்கிருதபாஷை ஒன்றேவல்ல சில பார்ப்பாரப்பண்டிதர் நியாவுணர்ச்சியும் பொருளுண்மையறியும் அறிவாற்றலு மிலராய் எல்லாப்பாஷைகளும் எங்கள் சமஸ்கிருதபாஷையிலிருந்துதாம்பிறந்தன என்றுரைத்து அபிமானம் பாராட்டு கின்றார். ஒன்றி னொன்று இயையாது மறுதலைப்பட்ட இரண்டு வேறுபாஷைகளை ஒன்றெனக்கூறி நலம்பாராட்டுதல் நியாயவறிவு இல்லாதார் அபிமான முறையாம். இவ்வபிமானம்பற்றித்தமிழும் சமஸ்கிருதபாஷையினின்று பிறந்ததா மெனக்கூறும் சில ஆரியப்போலிப்பண்டிதர் மயக்கவறிவின் பெற்றிகாட்டித் தமிழ்மொழியி னுண்மையிலக்கணங் கூறப் புகுந்தோ மாதலால் இவ்வாறு தலையுரை குறித்திட்டோம்.

இனிப்பாஷையின் உற்பத்திமுறையை ஒருசிறிது ஆராயவல்லார்க்கு ஒரு பாஷையிலிருந்து பிறிதொருபாஷை பிறக்குமென்னும் வாதம் பொய்யா யொழிந்திடுமாகலின், அம்முறைஈண்டு விரித்து அதனுண்மை நிலையிடுவாம்.

மானுடப் பிறவி எய்திய ஆன்மாக்களுக்கும் மிருகசென்மம் எய்திய ஆன்மாக்களுக்கும் வித்தியாசம் என்னையென்று ஆராயப்புகுந்தவழி, மானுடயாக்கைப்பெருந்துணையுடைய ஆன்மாக்களுக்கு ஐம்பொறி யுணர்வோடு அவற்றைப்பகுத்துணரும் மனவுணர்ச்சியும், மிருகயாக்கை யெய்திய ஆன்மாக்களுக்கு அங்ஙனம் பகுத்துணர்தலின்றிப் பஞ்சேந்திரிய வுணர்வுமாத்திரையாகச் சேடித்தலுமேயாமென்பது இனிது விளங்கிற்று. இதுபற்றியே, ஆசிரியர்-தொல்காப்பியனாரும் விலங்கினங்களுக்கெல்லாம் பஞ்சேந்திரியவுணர்வுமாத்திரமே கூறி, மக்கட்பிறவியுடைய ஆன்மாக்களுக்கு அவற்றோடு மனவுணர்வுங்கூட்டி "மக்கடாமே யாறறிவுயிரே" என்று ஓதியருளினாரென்பது. இந்நுண்மைதேற மாட்டாத ஆங்கிலதத்துவசாத்திரிகள் சிலர் மானுடர் நகைசெய்யும் விசேடகுணமுடையாரென்றும், வேறு சிலர் ஒரு சாதிக்குரங்குகள் நகைத்தலானும் நகைக்க முயலுதலானும் அஃது அவர்க்கு விசேடகுணமாகமாட்டாதெனமறுத்து அவர் தீயிற் சமைத்து உணவுகொள்ளும் விசேட வியல்புடையாரென்றும்,மற்றுஞ்சிலர் கிரீன்லாண்டு முதலிய தீவுகளிலுள்ள மக்கள் சமைத்துணவு கொள்ளக்காணமையான் அதுவும் பொருந்தாதென மறுத்து அவர் † கல் மரம் முதலியவற்றாற் கத்தி முதலிய கருவிசெய்து அவற்றைப்பயன்படுத்து வாழும் விசேட முயற்சியுடையாரென்றும்,

---

* Vide, The Science of Language by Prof-Sayce.

† Carlyle's Sartor Resartus.

*வேறுபிறர் அதனினும் மக்கள் பண்டைக்காலந்தொட்டுச்சொற்சொல்லுஞ் சாதுரியமுடையராகக்காணப்படுதலால் அதுவே அவர்க்கு விசேட விலக்கணமாவதென்றுங் கூறித் தம்மதம் நிறுத்துகின்றார். பறவையினங்களிற்சில கூடுகட்டுதற்குவேண்டுங் கருவிகள் கொணர்ந்து அவற்றைப் பயன்படுத்தக் காண்டலானும், கிளி, நாகணவாய்ப்புள் முதலியன சொற்சொல்லுஞ்சாதுரியமுடைமை எல்லாரானும் அறியப்படுதலானும் அவையும் அவர் கூறியவாறுமக்களுக்குக்கேயுரிய விசேடகுணங்களாகமாட்டா. அற்றன்று, அவைதாமே தமக்குவேண்டும் ஆயுதவகைகளைச் செய்துகொள்ள மாட்டாமையானும், கிளிமுதலிய புள்ளினங்கள் பகுத்துணர்வின்றிச் சொற்சொல்லுதலானும் மேலுரைத்த விசேடமுயற்சிகளே மக்களுக்கு இலக்கணங்களாமெனின்;—நன்று சொன்னீர், அங்ஙனம் அவைதாமே ஆயுதவகைகளைச் செய்துகொள்ள மாட்டாமைக்கும், அறிந்து சொற்சொல்லாமைக்கும் ஏதுவென்னையென்று ஆராயலுறுவார்க்கு அவற்றிற்குப் பகுத்துணர்ச்சியில்லாமை ஒன்றேகாரணமாமென்பதூஉம் மக்களென்பாரவ்வாயுதவகைகளை அறிந்து செய்து பயன்கோடற்கும் உணர்வு மிகுந்து சொற்சொல்லுதற்கும் தாம் பகுத்துணர்ச்சியுடையராதல் ஒன்றே காரணமாமென்பதூஉம் இனிது விளங்குதலின், ஆசிரியர் - தொல்காப்பியனார் கூறியவாறு பதுத்துணர்ச்சியுடைமையே மக்களுக்கு விசேடவிலக்கணமாமென்பது உமக்குங்கருத்தாவதுபோலுமெனமறுக்க. ஆகவே, நகையாடுதல், சமைத்துண்டல், கருவியைத்தொழிற்படுத்தல், சொற்சொல்லுதன் முதலியவும் பிறவுமாகிய எல்லாம் பகுத்துணர்ச்சியை யடியாகக்கொண்டே நிகழ்வனவாமென்பது எல்லார்க்கும் ஒப்பமுடிந்தமையின், விலங்கினங்கட்கும் மக்கட்டொகுதிக்கும் வேறுபாடாவன முறையே பகுத்துணர்ச்சியின்மையுண்மையாமன்றிப்பிறிதில்லையெனவிடுக்க.

இனி, மக்களுக்குள்ள இப்பகுத்துணர்வுதானுங் காலஞ்செல்லச்செல்ல உடன் வளர்ந்து வருவதாயிற்று. ஆன்மாக்கள் படைப்புக்காலந்தொடங்கிப்புல் முதலிய தாவர தேகங்களிலிருந்து அறிவுவிளங்கப்பெற்றும்,அதன்பின் சங்கமங்களாகிய விலங்கினங்களின் தேகங்களிலிருந்து அறிவு விளங்கப்பெற்றும், அதன்பின் மானுடசரீரத்தின்கண் எய்தி அறிவுவிளங்கப்பெற்றும், அதன் பின் அம்மானுடதேகத்தின்கண்ணுங் காலந்தோறுந்திரும்பத்திரும்ப நுழைந்து பிறந்து அறிவு விளங்கப்பெற்றும் இவ்வாறே பகுத்துணர்ச்சி மிகவுடையராய்ப்போதுகின்றனர். இங்ஙனம் இவரறிவு வளருந்தோறும் நாகரிகமும் உடன் வளர்ந்து வராநிற்கும். இவர் நாகரிகப் பெருக்கமுறுந்தோறும் இவர்க்குவேண்டும் பொருள்களும் பலப்பலவாய், அப்பொருள்களை ஈட்டுதற்கு வேண்டுங்கருவிகளும் பலப்பலவாய்ப்பெருக்கமுறும். இனி நாகரிகம் பெருக்கமுறாத காலத்தே அவை அவ்வாறு பலவாகவேண்டப்படா. ஆன்மாக்கள் பிறசென்மங்களை ஒழித்து மானுடசென்மமெய்தி அறிவுமிக விளங்கப்பெறாது அநாகரிகமுற்றிருந்த காலத்தில் காய்கனி கிழங்குமுதலிய உண்பொருளையன்றி வேறுவேண்டாராய் மிருகங்களைப்போல் நாட்கழித்தனர். இதற்கு,ஆப்பிரிக்கா அமெரிக்கா முதலியகண்டங்களில் வசிக்கும் பல்லாயிரக்கணக்கினராகியமக்கள் உண்ணல் உறங்கல் இன்புறுதலையன்றி ஆடையுடுத்தலும்வேண்டாராய்க் காலங்கழித்தலே தக்கசான்றாம். இக்கண்டங்களில் வசிக்குஞ் சில சாதியார்க்குப் பாஷைகளுங்கிடையா. எனவே, மிகவும் அநாகரிகமுற்றிருந்தகாலத்தில் உலகத்திலுள்ள எல்லாமக்கட்கும் பாஷை என்பது ஒரு சிறிதுங் கிடையாது. தாம் உணவுகொள்ளும்பொருட்டு வேண்டும் பழங் காய் கிழங்கு முதலியனவெல்லாம் மரங்களிலுங் கொடிகளிலுஞ் செடிகளிலும் பறித்துண்டு களிப்பர்.பகு

* Max Muller's Science of Language.

ருதற்கு நீர் மலையருவிகளிலுங் கான்யாறுகளிலும் நீரோடைகளினும் பெறுவர். இங்ஙனம் எளிதிற்கிடைப்பனவாகிய இவற்றைப் பிறரிடம் வேண்டாமையான் அவரோடு உரையாடுதலும் வேண்டாவாயிற்று. அன்றி ஒரோவழித் தாங்கருதிய தொன்றனைப் பிறர்க்குப்புலப்படுத்தல் வேண்டினாராயின் முகங் கை கால் முதலியவற்றாலதனைக்குறிப்பிடுவர்; அக்குறிப்பாலும் விளங்காதாயின் தாங்குறித்த பொருளிலுள்ள ஒலிக்குறிப்பைத்தாமும் நிகழ்த்தி அவ்வாற்றா லதனை அவர்க்கு உணர்த்துவர்; தாம் ஏதேவது ஒன்றால் துன்புற்றாராயினும் இன்புற்றாராயினும் அந்நிகழ்ச்சியைத் தம்முகக்குறிப்பால் அவர்க்கு உணர்த்துவர். இவ்வியல்பெல்லாம் ஒருதாரணத்தின்கண் வைத்து விளக்கிக் காட்டுதும். மூன்று வயதுள்ள ஒரு குழந்தை தன் கையில் அப்பம் வைத்துக்கொண்டு உண்ணுகையில் அதனை ஒரு காக்கை பற்றிக்கொண்டுபோயது; போக, அழுது கொண்டே தன் அம்மையிடஞ்சென்று தன் கையையுக்காட்டி ஆகாயத்தையுங்காட்டிற்று; அக்குறிப்பையுந் தன் அம்மை அறியாளாக அது திரும்பவும் 'மா! மா!' என்று அவளை அழைத்துத்தன் கையைக்காட்டிக் 'கா - கா' என்று சொல்லி ஆகாயத்தையுங்காட்டிற்று. இங்ஙனங்காட்டவே, 'கா - கா' என்று ஒலி செய்யுங்காக்கை அப்பத்தைப்பறித்துக்கொண்டு ஆகாயத்திற்சென்றதென்பதை அன்னை அறிந்துகொண்டனள். இதுபோலவே, அநாகரிக நிலையிலிருந்த மக்கள் தாங்கருதியதனைப்பிறர்க்கு இனிது அறிவுறுப்பாராயினர். இன்னும், யாம் வேறு பாஷை வழங்கும் மக்களொடு பழகப்புகுங்கால் அவர் கூறுஞ் சிலசொற்களையும் சிறியவாக்கியங்களையுங் கற்றுக்கொண்டு அவரோடு அளவளாய்ப்பேசும்போது தெரிந்தசொற்களாற் றெரிந்தபொருள்களை அறிவித்தலும், தெரிந்தவற்றை அறிவுறுக்கும்சொற்கள் தெரியாவிடங்களினெல்லாம் முகங் கை முதலியவற்றாற் குறிப்பிடுதலுஞ் செய்துபோதருகின்றோம். இருந்தவாற்றாலநாகரிக நிலையிலிருந்த மக்களெல்லாரும் வேறுபாஷைக்கற்கும் எம்மைப்போலவும், தன்குறிப்பு வெளிப்படுக்குங் குழந்தைபோலவும் ஒழுகலாறுடைய இயல்பினரேயாமென்பது தெற்றென விளங்கும்.

இனி இங்ஙனம் ஒழுகலாறுடைய அநாகரிகமுதுமக்கள் ஒரோவழித்தங்கருத்தைப் பிறர்க்குப்புலப்படுத்தும் போதெல்லாம் தாம்பெரிதும் இடர்ப்படுதலை உணருந்தோறுமுணருந்தோறும், அங்ஙனம் இடர்ப்படாது எளிய முறையா லதனை வெளிப்படுக்கு நன்னெறி கடைப்பிடிக்கும் நோக்கமுடையராயினர். அந்நோக்கம் நாளேற நாளேற முதிர்ந்து தங்கருத்தை ஒருவழிப்படுத்தலின் அவ்வப்போது தாங்குறிப்பிடும் பொருட்குணவிசேடம் பற்றி அவற்றிற்கெல்லாம் பெயர்களமைத்துப் பலவேறு பாஷைகள் பலவேறுகாலங்களிற் பலவேறுமக்களா லியற்றி வழங்கப்படுகின்றன. எனவே, பாஷையென்பது மக்களாற் செய்துகொள்ளப்படுவதல்லது கடவுளாற் சிருட்டிக்கப்படுவதன்றென்பதூஉம், அங்ஙனம் அவராற் செய்துகொள்ளப்படுவதூஉம் பொருட்காரணம்பற்றி யியற்கையாகவே நிகழ்வதன்றிக் காரணம்பற்றாது செயற்கையாகச்செய்துகொள்ளப்படுவ தன்றென்பதூஉம், அப்பாஷைகளியற்றப்படுவதற்கு முதற்காரணங்களாவன பிராணிகளின் * ஒலிக்குறிப்பும் பொருள்களின் விசேடகுணங்களும் ஆ ஓ முதலிய வியப்பிடைச்சொற்களும் சிறியவாக்கியங்களுமாமென்பதூஉம் இனிது விளங்கும்.

இனி, ஒரு சாரார் தமிழ்மொழிக்கும் வடமொழிக்குமெல்லாம் இலக்கணஞ் செய்து அவற்றை அகத்தியனார்க்கும் பாணினிமுனிவர்க்கும் உபதேசித்தருளினர் சிவபெருமான் என்று கூறுபவாகலான், பாஷைகளெல்லாம் மக்களாற் செய்துகொள்

* Onomatopeia.

ளப்படுவனவேயாமென்று நியதிகொண்டுரைத்தல் வழுவாம் பிறவெனின்;—அறியாது கடாயினாய், செந்தமிழாரியமுதுமக்கள் தாம் இயல்பாகவே வழங்கிய மொழிவழக்கியல் வழிப்படுத்து இலக்கண நெறிவரம்பு கோலி மற்று அவைதம்மை இறைவனவர்க்குபதேசஞ்செய்ததல்லது தானே அதனைச்சிருட்டித்து உலகில் வழங்கப்படுத்தான் என்று யாண்டு முரைப்பக்காணாமையான் அவ்வாறு வினாதல் உலகநெறியோடு பொருந்தாத போலியுரையாமென்றொழிக. இது கிடக்க.

இனி, தமிழும் வடமொழியுமாகிய பாஷைகள் மக்களா லியல்பாகவே செய்து கொள்ளப்பட்ட இருவேறு வகைப்பட்ட நெறிப்பாடுடையனவாம். அல்லதூஉம் அவையிரண்டனையும் வழங்கிய நன்மக்கள் இருவேறுதேயங்களி லிருந்தவர். தமிழர் இந்த இந்திய நாட்டிலிருந்தவர். * ஆரியர் இவ்விந்திய நாட்டிற்கு வெகுதூரத்திலுள்ள மத்திய ஆசியாதேசத்திலிருந்தவர். இங்ஙனமாக இவ்விருவர் பாஷைகளும் ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்று பிறந்தது என்று கூறுமாறு யாங்ஙனம்? இன்னும், அவையெல்லாம் அவ்வம்மக்களாலியற்கையாகவே செய்துகொண்டு வழங்கப்படுவனவாமென்பது இனிதெடுத்து விளக்கினோமாதலால் தமிழர், ஆரியர் வருந்துணையுந் தாம் பாஷையின்றி ஊமராயிருந்து அவர் வருதன்மாத்திரையானே அவர் பாஷையைக்கற்றுத் தாமொரு பாஷை இயற்றிக்கொண்டு வழங்கினாரெனக்கூறுதல் உலகவழக்கோடும் ஆன்றோர் வழக்கோடும் மாறுகொள்ளும் பொய்யுரையா யொழிந்திடும். அல்லது, அவ்வாறு உலகவழக்கொடு முரணி இயற்றிக்கொண்டாரெனின், அவ்வாரியமொழிச்சம்பந்தம் பெறாது அவ்வாரிய பாடையினும் பலவாகி விரிந்த சொற்களைத் தமிழ்மொழியுடையதாமாறு யாங்ஙனம்? அற்றன்று தமிழர் மிகநுண்ணிய அறிவாற்றலுடையராகலான் அவ்வாறு நலம்பட விரிந்த மொழியொன்று செய்துகொண்டாரெனின்:—அத்துணை நுண்ணிய அறிவுடையராயின் அவர் நாகரிகமுடையராதலும் வேண்டும். வேண்டவே, நாகரிகத்திற்கு ஒருதலையான் வேண்டப்படும் பாஷையும் முன்னரேயுடையராதல் வேண்டும். அல்லதூஉம், அத்துணை நுட்பவறிவாளர் தாமே ஒரு பாஷையியற்றிக்கொள்ளவறியாது ஆரியர் வருந்துணையும் ஊமராயிருந்தாரெனல் யாங்ஙனம்? அற்றன்று, ஆரியர் வருந்துணையும் ஊமராயிருந்து அவர் வந்ததுணையானே அவரால் அறிவுபெற்றாரெனின்;—அத்துணை அநாகரிகராயிருந்த தமிழர், நாகரிகமுடைய ஆரியரைக்கண்டுழி அஞ்சி அவரை நெருங்காது அகன்று ஒழுகுவாரென்பது நாகரிகவாழ்க்கையுடையராகிய ஆங்கில நன்மக்களைக்கண்டஞ்சி யகன்று ஓட்டம் பிடிக்கும் ஆப்பிரிக்கர் அமெரிக்கர் முதலிய அநாகரிக சாதியார்மாட்டுக் கண்டுகொள்ளப்படுமாதலின் அதுவும் பொருந்தாது. அற்றன்று, ஆங்கில நன்மக்கள் அவ்வநாகரிகசாதியாரை வலிந்து பிடித்துவைத்துத் திருத்துகின்றவாறுபோல, ஆரியருந் தமிழரைப்பிடித்துவைத்துத் திருத்தித்தம் பாஷையை அவர்க்கு அறிவுறுத்தினாராகாரோவெனின்;—நன்று சொன்னாய், அவ்வாறாயின், ஆங்கில நன்மக்களாற்றிருத்தப்படும் அநாகரிக சாதியாரிடத்தில் அவ்வாங்கில பாஷையே வழங்கப்படுதல்போலத் தமிழ் முதுமக்களிடத்தும் அவ்வாரிய பாஷையே வழங்கப்படுதல்வேண்டும்; அவ்வாறன்றி அதனின் வேறாய்த்தனித்தியல் தமிழ்ச்சொல்லுடையராகலான் அதுவும் பொருந்தாது. எனவே, தமிழ்மொழி ஆரிய பாஷையினின்றும் பிறந்ததாமென்பது ஒருவாற்றானும் பெறப்படாமையான், நியாயவுரை நிகழ்த்தவறியாத அவர் கூற்று வெறும்போலியே யாமென்பது உணர்ந்துகொள்க. இது பற்றியன்றே பண்டிதர் மாக்ஸ்முலர் † பாஷாதத்துவம் என்னுந்தமது

---

* ஆரியர் - உழவர்; அர் (உழு) என்னும் பகுதியடியாகப்பிறந்த சொல்.

† The Science of Language-P. P. 76.

* தமிழ்ச்சொல்லுற்பத்தி.

ஒரு தமிழ்ச்சொல் ஒரு பொருளை யாங்ஙன முணர்த்திற்று அக்காரணத்தை நுண்ணிதாக ஆராய்ந்து அச்சொல்லுற்பத்தி முறைகாட்ட எடுத்துக்கொண்டமை யான் இதற்கு இப்பெயர்தந்திட்டோம். இனித்தமிழ்மொழி ஒன்றேவல்ல பிற்காலத்துப் புலவோர் சிலர் அங்ஙனம் ஒவ்வொரு சொல்லின்கண்ணும் உற்பத்திக்காரணங்கண் டறியமாட்டாராய்ச் சிலசொற்கள் மாத்திரம் காரணம்பற்றி வழங்குகின்றன, வேறு பலவெல்லாம் இப்பொருளை யறிதற்கு இச்சொல்லெனக் காரணம் வேண்டாது அறி வுடையோரால் இடப்பட்ட குறிகண் மாத்திரையேயாய் வழங்குகின்றன வாகலான், அவை ஒவ்வொன்றும் உற்பத்திக்காரணமுடையவென்றுரைப்பது பொருத்தமின்று மென்று உரைக்கின்றார். மேலே, யாம் இனிதெடுத்து விவகரித்த 'தமிழ்வடமொழியி னின்று பிறந்ததாமா?' என்னும் விஷயத்தில் சொற்றொகுதியாகிய ஒரு பாஷை முழு முதற்கடவுளானும் அறிவுடையோரானுஞ்செயற்கையாகச் சிருட்டித்து அளிக்கப்படு வதன்றி, மானுட நாகரிக விருத்திமுறைக்கு ஏற்ப மானுட சுபாவமேயாய் இயன்று நிகழ்வதாமென்பது நிறுவப்பட்டதாகலிற் கடவுளரானும் அறிவுடையோரானும் அது காரணமின்றிச் செய்யப்பட்டதென்பாருரை ஒரு சிறிதும்பொருந்தாது. அல்லதூஉம் அறிவுடையோராயினுர் அங்ஙனங் காரணம்பற்றாது செய்யவேண்டுவதுதான் என்னை யென்று ஆசங்கிப்பார்க்குப் பிரதிமொழி கூறுதலாகாமையானும் அது பொருந்தாமை யறிந்துகொள்க. பிரபஞ்ச முழுவதூஉம் பரந்துகிடக்கும் மக்களெல்லாரும் வழங்கும் பாஷைகளொன்றாயினும் அங்ஙனங்காரணமின்றி ஒருவராற் செய்துகொள்ளப்படுவன வல்லவாய்ச் சுபாவகாரணங்கொண்டு நிகழ்தலானும் அது பொருந்தாமை கண்டு கொள்க.

இனி இப்பெற்றியறியாத பவணந்திமுனிவர் காரணச்சொற்களெனவும், காரணமின்றி வழக்குமாத்திரையாய் வரும் இடுகுறிச்சொற்களெனவுஞ் சொற்கள் இருவகைப்படுமென்றாராலெனின்;—ஆசிரியர் - தொல்காப்பியனர் எல்லாச்சொற்க ளுங்காரணமுடையவென்றும், அக்காரணம்நுண்ணுணர்வுடையார்க்கன்றி யேனையார்க் கினிது விளங்காவென்றும் ஓதிய "மொழிப்பொருட்காரணம் விழிப்பத்தோன்றா" என்னுஞ் சூத்திரவிழுமியநுட்பப்பொருளொடு முரணித் தமக்குவேண்டியவாறே கூறிய பவணந்தியாருரை இக்காலத்துப் † பாஷாதத்துவ நூற்பொருளோடும் ஒற் றுமையுறாது மாறுகொள்ளுதலால் அது பொருந்தாத போலியுரையாமென்று மறுக்க. யாங்கூறியதே ஆசிரியர் - நச்சினர்க்கினியர்க்குங் கருத்தாதல் அவருரையிற்காண்க. ஆகவே, ஆசிரியர்-தொல்காப்பியனர் தவமுழுமுதலியலறிவான் இனிதறிந்து நிறீஇய தமிழ்ச்சொல்லுற்பவமுறை கடைப்பிடித்து அதனை நன்காராய்ந்து பயின்றுகோடல் இன்றியமையாது வேண்டற்பாலதொன்றாலின் அதனை யாம் அறிந்தவாறே நெறிப்பட ஆராய்ந்து செல்வாம்.

இனிப்பாஷைகளெல்லாஞ் சொற்கோவைப்பட்டுப் பொருள் அறிவுறுக்கும் வாக் கியங்களையுடையன. அவ்வாக்கியங்களெல்லாம் பொருள் அறிவுறுக்குஞ் சொற்களை யுடையன. அச்சொற்களெல்லாம் முதனிலை அல்லது பகுதி, இறுதி நிலை அல்லது விகுதி, இடைநிலை முதலிய பல அங்கங்களையுடையன.

---

* The origin of Tamil words.

† Comparative Philology.

இவ்வங்கங்களுள்ளும் முதனிலையை யொழித்து ஒழிந்தவெல்லாம் ஒருகாலத்து முழுமுதற்சொற்களாய்ப் பொருளறிவுறுத்திப் பின்னொருகாலத்து மக்கள்*சோர்சோர்வுபட மொழிதலாற் பலவாறு திரிந்து மருவி இடைச்சொற்களென்று வழங்கப்படுவவாயின. இவற்றுள், முதனிலையாகிய பகுதியும் † ஒலிக்குறிப்பு, வியப்புக்குறிப்பு முதலிய காரணம்பற்றி வருவன சில ஒழியப் பிறவெல்லாம் முதன்முதல் நம்முதுமக்கள் சொற்சொல்லத்தொடங்கிய காலத்துப்பிறந்தசொற்கோவை சிதைந்து மருவிய சொற்களேயாம். நாகரிகம் விருத்தியுறுந்தோறும் விருத்தியுறுந்தோறும் அவ்வாறு அவற்றைச்சிதைத்து வழங்கும் மக்களுக்கு அசௌகரியங்கள் நிகழ, மேலும் அவற்றை அங்ஙனஞ் சிதைத்து வழங்காவாறு ஆசிரியர்-அகத்தியனூர், தொல்காப்பியனூர்போன்ற நன்மக்கள் தோன்றி அச்சொற்களை மேல் வழங்குமுறைகாட்டி வரம்பறுத்து நூல்களெழுதிப்பாஷையை ஒழுங்கு படுத்தி நிறுத்துவாராயினர்.

இனி, இங்ஙனம் ஒழுங்குபடுத்தப்படாவழி அப்பாஷைகள் சிலகாலமெல்லாம் சிதைந்து சிதைந்து வழங்கி இறுதியில் வழக்கமற்று ஒழிந்துபோம். இதற்குத் தாஸ்மானியா தேசத்திலுள்ள அநாகரிக மக்கள் வழங்கிய பாஷை இறந்தொழிந்ததே உறுசான்றும். இன்னும் சைபீரியா, ஆப்பிரிகா, சீயம் முதலியதேசங்களிலுள்ள அநாகரிகமக்கள் வழங்கும் பாஷைகள் இரண்டு மூன்று தலைமுறைக்கெல்லாம் பூருவவுருவம் மாறி முன்னையுருவத்தொடு பின்னையுருவமியையாது முழுவதூஉம் வேறுபட்டு வேறு வேறுபோல வழங்குமாறும் எமது சித்தாந்தத்தை வலியுறுத்தும். பீரீசியன் தீவுகளில், இரண்டு மைல்கட்கு மேற்படாத நிலவெல்லையிலிருக்கும் அநாகரிகமக்கள் தங்கடங்கள் கிராமங்களில் வழங்கும் பாஷைகளையன்றிப் பிறகிராமங்களில் வழங்கும் பாஷைகளையறியார். ஒரு கிராமத்திலுள்ளார் வேறொரு கிராமத்திற்குச் செல்வதில்லாமையால் அவர்கள் விசேட வேறுபாட்டுடன் தம் பாஷையை வழங்க, அவ்வாறேமற்றைக்கிராமத்தாரும் வழங்க இவ்வாற்றால் ஒருகாலத்தொன்றாயிருந்த ஒரு பாஷை தானே மற்றொருகாலத்தில் வேறுபடவிரிந்து வித்தியாச முறுவதாயிற்று. இவ்வாறே நாகரிகமெய்திய எமது ஆரிய கண்டங்களிலும் ஒரு குடும்பத்தார் சொல்வழங்குமுறை ஒருவாறாகவும் வேறொருகுடும்பத்தார் சொல்வழங்குமுறை வேறொருவாறாகவுந் திரிவுபடுகின்றன. நாகரிக விருத்திகொண்டு இலக்கண இலக்கிய வரம்புகடவாத எமது செந்தமிழ்ப்பெரும்பாஷை நடைபெறும்போதும், அதனைக்கல்லாத மாந்தர் அதன் சொற்களைத் தமது சௌகரியத்திற்கு ஏற்ற பெற்றியெல்லாந் திரித்துச் சோர்சோர்வுபட உரைநிகழ்த்துகின்றார். 'வாழைப்பழம்' வாளப்பளம் வாயப்பயம் எனவும், 'ஆயிற்று' ஆச்சு எனவும், 'இருக்கிறது' இருக்குது இருக்கு எனவும் பிறவும் வழங்கப்படுதல் காண்க. இவ்வாறு சோர்சோர்வுபட வழங்குதல் உலகத்திலுள்ள எல்லா மக்கட்கும் இயல்பாம். ஆங்கிலமக்கள் தம் பாஷையில் இலக்கண இலக்கியங்களெழுதி வளம்படுத்தும், அவர் பாஷை சாசர் என்னும் புலவர்காலத்து ஒருவாறாகவும், இக்காலத்தி லொருவாறாகவும் இருவேறு வகைப்பட்டு ஒன்றனையறிந்தார் வேறொன்றனை யறியாவாறு வேறுபாடுறுகின்றது.

இனி, தமிழ்ச்சொற்பகுதி யுற்பத்தி முறையும் அப்பகுதிப்பொரு ளொற்றுமை பற்றிவருஞ் சொற்றொகுதியி னியல்பும் நுணுகி யாராயுமிடத்துத் தமிழ்ச்சொற் பகுதிகள் பலவும் பிராணிகளொலிக்குறிப்பியற்கைக் காரணங்கொண்டு வழங்கும் அற்புத வியலினிது விளங்கும். தமிழ்வழங்கு நிலத்திற் புருடசரீர சிருட்டி யெய்திய முதுமக்கள் சொற்சொல்லுஞ் சாதுரியம் பெறுதற்கு முன்னெல்லாம், பறவையினங்கள்

* Phonetic decay. † Onomatopeia.

சமாசாரக்குறிப்புகள்.

மாமிசபோஜனம் மனிதருக்காகாது:—அமெரிக்காவில் பிரபலவைத்திய சாஸ்திர பண்டிதராகிய டாக்டர் ஆர். எச் - பேர்க்ஸ் என்பவர் மாமிசபோஜனம் மனிதருடைய தேகத்திற்கு இசையாததென்னும் அபிப்பிராயமுடையவர். அந்த அபிப்பிராயத்தின் படியே தாமும் மாமிசபோஜனத்தை யொழித்துச்சைவபோஜனமே செய்து வாழ்கின்றார். அவர் தேகாரோக்கியமும் தேகபுஷ்டியுமுடையராய் இருக்கின்றார். இப்பிரபல பண்டிதர் அமெரிக்காவில் போஜன கிரமசங்கத்தார் ஒருவர் சைவபோஜன இயல்பைப்பற்றிச் சில விஷயங்கள் கேட்டபோது அவர் தாம் பின்வருமாறு கூறினார்.

1. ஒருவன் தன் ஆயுள் முழுவதும் தேகாரோக்கிய முடையனாயும் தேகபுஷ்டியுடையனாயும் விவேகியாயும இருக்கவேண்டினால், அவன் மாமிசபோஜனத்தை அறவே யொழித்துச் சைவபோஜனங்களையே உட்கொள்ளல் வேண்டும். உயர்ந்த சன்மார்க்கமுறையை அனுசரித்துப்பரிசுத்தமாகவும் மனுஷ இயல்புக்கு இயைந்ததாகவும் உள்ள சைவபோஜனம் செய்வது ஒன்றே எங்கும் பரவி நிலைபெற்றிருப்பதற்குக் காரணமாகிய நன்மார்க்கமாம்.

2. உலகமெங்கும் பரவி இருக்கும் வியாதிகளும் தேகதுர்ப்பலங்களும் வாயுரோக பாஷாண சம்பந்தமான வேறுபல வியாதிகளும் மாமிசபோஜனத்தினாலேயே உண்டாகின்றன. அல்லது, மாமிசபோஜனஞ்செய்தவர்களாகிய பூர்வீகர்களுடைய வம்சத்திற் பிறப்பதனாலும் உண்டாகின்றன. ஆயினும், முறையாகச்சைவபோஜனம் செய்துவரக் கூடுமானால் அவ்வியாதிகளெல்லாம் அறவே யொழிந்துபோம். நன்றாய்ச் சமைக்கப் படாததும் நோயுள்ளதுமாகிய மாமிசத்தைப்புசிப்பதனால் சொரி சிரங்கு முதலிய தொற்று வியாதிகள் உண்டாகின்றன.

3. இன்னும் ஆஸ்திரேலியாகண்டத்தில் உழைப்பாளிகளான பக்குவமடைந்த இளம்பெண்கள் மாமிசங்களை விசேஷமாகத்தின்பதனால் அவர்களெல்லாருக்கும் பெரும்பாடு என்னும் உதிரப்பெருக்கு நோய் உண்டாயிருக்கின்றது.

4. சைவபோஜனத்தால் விளையும் நன்மைகளை நன்கு அறிந்த ஆங்கிலேய வைத்திய பண்டிதர்கள் எல்லாரும் தம் அபிப்பிராயங்களை வெளியிடுவதற்கு அஞ்சுகிறார்கள்; மாமிசபோஜனத்தை நீக்கிவிடுவதனால் கெடுதியுண்டாகுமென்று நினைக்கும் ஜனங்களெல்லாரும் தம்மை அவமதிப்பார் என்றும், தமது பிழைப்புக்குக் குறைவுவருமென்றும் நினைப்பதனாலேயாம். இனி, இந்தத்தடைகள் எல்லாம் நீங்குமானால் அப்பண்டிதர்கள் தாராளமாய்த்தம் அபிப்பிராயங்களை வெளியிடுவார்கள்.

5. மாமிசத்தைப்புசிப்பதனால் அஜீரணம் உண்டாகி வாயுரோக முதலிய பல வியாதிகள் உண்டாகின்றன. ஜீரணசக்தியை மிகவும் உண்டுபண்ணும் சைவபோஜனம் செய்வதனால் அவ்வியாதிகள் எல்லாம் ஒழிந்து போகின்றன.

6. பிரபலவைத்திய சாலைகளில் யாம் உத்தியோகம் செய்தபோது அங்கங்கு யாம் தேகபரிசோதனையின் பொருட்டு வியாதியஸ்தர்களின் தேகங்களைப் பதின்மூன்று வருஷகாலங்களாக ஏறக்குறையப் பதினாயிரம்பேர்வழிகள் வரையில் அறுத்துப்பார்த்த போது அவர்களில் ஒருவராவது சைவபோஜனஞ்செய்பவர்கள் அல்லர்; எல்லாரும் மாமிசபக்ஷணிகள் தாம்.

7. சைவபோஜனஞ்செய்பவர்களாகிய இந்துக்கள் இத்தகைய கொடிய வியாதிகளால் பிடிக்கப்படாது பெரும்பாலும் தேக ஆரோக்யமுடையராய் இருக்கின்றனர்.

8. மாமிசபோஜனிகளுக்கு ஜீரணசக்தி குறைந்து போவதனல் அதனை நிவர்த்திக்கும் பொருட்டு மதுபானதிரவியங்களை உபயோகப்படுத்துகிருர்கள். சைவபோஜனம் செய்பவர்களுக்கு ஜீரணசக்திகுறைவுபடாமையால் அவர்கள் மதுபான வஸ்துக்களை உபயோகிப்பதில்லை. நாம் அறிந்த மட்டிலும் சைவபோஜனஞ்செய்பவர்களுக்கு மதுபான திரவியங்கள் கொஞ்சமும் வேண்டப்படுவதேயில்லை. இதனல், சைவபோஜனம் எங்கும் விருத்தியாகுமானல் மதுபான வழக்கம் அறவே யொழிந்துபோம்.

நம் அரசநுடையஉருவப்பிரதிமை:—நமது மாட்சிமைதங்கிய எட்வர்ட் அரசர் மகுடமன்னராய் அமர்ந்திருக்கும் கோலக்குறிப்போடு ஒரு பிரதிமை அமைத்துச் சென்னை மாநகரத்தில் தாபிக்கப்போகின்ருர்கள். இது அவ்வரசர்க்குப் பட்டாபிஷேகமாகும் நாளில் பகிரங்கக்காட்சியோடு விளங்கும்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம்:—இப்பெயர் கொண்ட சங்கம் ஒன்று ஸ்ரீராமநாதபுரம் இராஜா அவர்களாலும் ஸ்ரீ பாண்டித்துரைத்தேவரவர்களாலும் தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. தமிழை அபிவிருத்திசெய்யும் பொருட்டு இச்சங்கத்தாராற் செய்யப்பட்ட ஏற்பாடுகள் வருமாறு.

1. ஒரு கல்விச்சாலை தாபித்து அதிற்கல்வி பயிலும் மாணக்கர்களுக்கு நன்கொடையளித்தல்.

2. 'பாண்டியன் புத்தகசாலை' என்னும் புத்தகக்களஞ்சியமொன்று தாபித்தல்.

3. ஓர் அச்சியந்திரசாலை தாபித்து அதன் வழியாக ஒரு மாதாந்தப்பத்திரிகையும் பிறவும் பதிப்பிட்டுப் பிரகடனஞ்செய்தல்.

4. பழைய தமிழ் நூல்களுக்கு உரை எழுதுவித்தலும், வேறு பாஷைகளில் இருந்து அரிய நூல்களைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தலும் சரித்திரங்கள் பிரசரித்தலும்.

5. வருஷாந்தம் பண்டிதர்களைக்கூட்டி உற்சவம் நடப்பித்தல்.

6. தமிழ்நூலுரைகள் வெளியிடுவதற்கு உதவி செய்தல்.

7. உபந்நியாசங்கள் செய்வித்தலும் பிறவுமாம். அரசரவர்களதும் தேவரவர்களதும் நன்முயற்சியால் பெருந்தொகையான பொருள் திரட்டப்பட்டு இதற்கு நிதியாக வைக்கப்படும். இஃது அபிவிருத்தியுற்றுத் தமிழுலகத்திற்கு நன்மைசெய்யுமென்று எதிர்பார்க்கின்ருேம்.

மணியார்டர் கமிஷன்:—பத்து ரூபாவுக்கு மேற்படாததொகைக்கு இரண்டணு கமிஷன் ஏற்படுத்தியிருப்பதை மாற்றி ஐந்துரூபாவுக்கு மேற்படாததொகைக்கு ஓர் அணு கமிஷன் ஏற்படுத்தப்போவதாகத்தெரிகின்றது.

காங்கிரேஸ்மகாசபை:—இவ்விந்திய மகாசபை இவ்வருஷம் காளிகட்டம் எனப்படும் கல்கத்தா நகரத்தில் கூட்டப்பட்டது. நமது ஆரியகண்டத்தில் உள்ள கனவான்கள் தத்தம் அபிப்பிராயங்களை வெளியிட்டு உபந்நியசித்தார்கள். இதற்கு அக்கிராசனதிபதியாக அமர்ந்திருந்தோர் ஸ்ரீ தீன்ஷா இடல்ஜீவாச்சா என்னும் பாரசிக கனவானும்.

கையொப்பவரவு.

ம-ா-ா-ஸ்ரீ, அ - பாலசுப்பிரமணியமுதலியாரவர்கள் ரூபா. தேனாம்பேட்டை.		2—0—0.
,, எஸ் - முனிசாமிசெட்டியாரவர்கள் திண்டிவனம்.		2—0—0.
,, கிருஷ்ணமாசாரிமேஸ்திரியாரவர்கள். திண்டிவனம்.		2—0—0.
,, டி. சி - மாணிக்கமுதலியாரவர்கள். திண்டிவனம்.		2—0—0.
,, A. வி-எஸ்-சுத்தரமூர்த்தி, மாணாக்கர்.		1—0—0.
,, சி. என்-முத்துரங்கம்	,,	1—0—0.
,, எம் - வரதராஜஐயர்	,,	1—0—0.
,, இராமசாமி ஐயங்கார்	,,	1—0—0.
,, ஆ. வி-கிருஷ்ணஐயர்.	,,	1—0—0.
,, சி-வேங்கடவரதாசாரியர்.	,,	1—0—0.
,, முத்துக்குமாரப்பெருமாள்	,,	1—0—0.
,, என் - வேதாசலம்.	,,	1—0—0.
,, எம். எஸ் - சாமிதர்.	,,	1—0—0.

கௌரவாபிமானசீலர்.

1. ஞானசாகரம் எனப்பெயரிய மாதாந்தப்பத்திரிகை ஒன்று பிரகடனஞ்செய்து நடத்துதற்கு உபகாரதிரவியம் வருடமொன்றுக்குப் பத்துரூபாவாக மூன்று வருடங்கள் வரையில் சிவநேசச்செல்வர்கள் உபகரித்துவருதல்வேண்டும்.

2. இங்ஙனந் திரவியோபகாரஞ்செய்தற்கு முன்வருஞ் சிவநேசச்செல்வர்கள் கௌரவாபிமானசீலர் என்று கௌரவித்தழைக்கப்படுவார்கள்.

3. பத்திரிகாரம்பஞ்செய்த இரண்டாம்வருடந்தொடங்கி யதன் செலவுக்கு வேண்டுந்தொகை யப்பத்திரிகையின்வழியாகவே பெறக்கூடுமானால், முதல்விதியிற் கண்டவண்ணம் கௌரவாபிமானசீலர்கள் மற்றிரண்டுவருடங்கட்குந் திரவியோபகாரஞ்செய்தல்வேண்டா; பத்திரிகையின் சந்தாத்தொகைமாத்திர முபகரித்தல்போதும்; திரவியோபகாரஞ்செய்யும் வருடங்களிலெல்லாம் கௌரவாபிமான சீலர்கள் பத்திரிகை யிலவசமாய்ப்பெறக்கடவர்.

4. பத்திரிகைவழியாக வருந்தொகை யதன் செலவுக்குப் போதாதாயின், கௌரவாபிமான சீலர்கள் அங்ஙனம் போதாத்தொகையை மாத்திரம் தம்மிற் பகுத்துக்கொண்டு உபகரித்தல்வேண்டும். இவ்வாறு உபகரித்தலால் முதல்விதியிற்கண்டவண்ணம் மற்றிரண்டுவருடங்கட்கும் பப்பத்துரூபா உபகரிக்குஞ்சிரமம் அவர்கட்கு நேராது.

5. பத்திரிகாரம்பஞ்செய்த முதன்மூன்று வருடங்களினும் ஆறுமாதத்திற்கு ஒருமுறையாதல், அவ்வவ்வருடமுடிவிலாதல் பத்திரிகையின் வரவுசெலவு கணக்குகளைச் சபைகூட்டியாயினும் கடிதவாயிலாகவாயினும் கௌரவாபிமான சீலர்களுக்குத்தெரிவிக்க நாம் கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம். பிரகடனஞ்செய்யத்தொடங்கிய முதன் மூன்றுவருடங்களின் மேல் அங்ஙனங்கணக்குக் காட்டப்படா, கௌரவாபிமான சீலர்கள் பத்திரிகைக்குவரும் இலாபப்பொருளில்தாம் உரிமைகொள்ளஇடம்பெறார்.

6. பத்திரிகாரம்பஞ்செய்த முதன் மூன்று வருடங்களின்மேலும் நஷ்டம் நேரிடுமாயின் அந்நஷ்டத்தைப் பரிகரிக்கவேண்டிய சிரமம் முதன் மூன்று வருடங்களினு முபகரித்துவந்த கௌரவாபிமான சீலர்கட்கு ஏற்படமாட்டாது.

7. பத்திரிகாபிவிர்த்தியின்பொருட்டுக் கௌரவாபிமான சீலர்கள் சொல்லும் ஆலோசனைகளைப்பத்திராதிபர்உசிதம்போற்றமூவிக்கொள்வர்.

8. ஞானசாகரம் என்னும் பெயரால் மாதமொருமுறை ராயல் எட்டுப்பக்க அளவில் மூன்றுபாரங்கொண்டதாய்ப் பிரகடனஞ் செய்யப்படும் இப்பத்திரி[illegible] வருடக்கையொப்பத்தொகை இரண்டுரூபா ஏற்படுத்தப்பட்டது. [illegible]ற் கல்விபயிலும் மாணாக்கர்களுக்கு வருடக்கையொப்பத்[illegible]பாவேயாம்.

9. இப்பத்திரிகையிற் சைவசித்தாந்தப் பொருள்விளக்கமும், புறச்சமயக்கோட்பாடும் அவற்றின் நிராகரணமும், தருக்கநூ லிலக்கணநூ லிலக்கியநூல் பௌதிக நூற்பொரு ணுட்பங்களும் பிறவுந் தெளிந்த செந்தமிழுரைநடையிலெழுதி வெளியிடப்படும்.

இப்பத்திரிகையை யாதரித்துப் புகழும்புண்ணியமு முறுதற்கு விரும்புஞ் சிவநேசச்செல்வர்கள் முதற்கட்டணமாகிய பத்துரூபா வுபகரித்து இப்பத்திரிகையின் கௌரவாபிமான சீலராவரென்று பிரார்த்திக்கின்றோம் கௌரவாபிமானசீலர் பெயர் ஒவ்வொரு பத்திரிகையிலும் வெளியிடப்படும்.

பத்திராதிபர்.